

СПОТЛАЙТ ООД

„Баща ми, майка ми, сестра ми“
/работно заглавие на игралния филм „Маймуна“/

Сценаристи Димитър Коцев, Иван Марков

Режисьор Димитър Коцев

Оператор Александър Станишев

Продуцент Найо Тицин

- 1 ЕКСТ. - УЛИЦА ПРЕД ВХОДА НА МЕТРОТО - ДЕН 1
- Летен следобед. МАЯ (12) върви към станцията на метрото с ученическа чанта. Тя стъпва с необичайна за възрастта си увереност, но прескача изпречилата ѝ се локва като дете. Входът на метрото я поглъща заедно с още няколко забързани хора на всякаква възраст. Между тях е и ДЯДО КОЛЕДА.
- 2 ИНТ. - СТАНЦИЯ НА МЕТРОТО - ДЕН 2
- Мая се спуска по ескалатора. Непосредствено зад нея се вози Дядо Коледа. Нито тя, нито някой друг от околните му обръщат каквото и да било внимание. Явно за всички е невидим. По-късно или тук от поглед на Мая ще разберем, че само тя го вижда.
- Дядо Коледа сяда на седалка да чака метрото.
- Мая стои на ръба на платформата и настъпва ограничителната линия само за да дразни служителя по безопасност, който в началото с равен, а после с все по-нервен глас крещи по звуковата уредба. Гледна точка и от камерата за безопасност.
- СЛУЖИТЕЛ НА
МЕТРОТО
- Моля, отстъпете от
края на платформата... Моля,
отстъпете от края на платформата!
- Накрая на Мая ѝ омръзва тази игра. Тя само оставя раницата си отвъд линията и се вглежда нахално в камерата за наблюдение. Уредбата мълчи.
- 3 ИНТ. - КУПЕ НА МЕТРОВЛАК - ДЕН 3
- Мая се качва във вагон на метрото и се обляга на вратата точно до символа, който забранява облягането. Дори се старее да застане в точната поза на човечето от пиктограмата. Дядо Коледа също се е качил във вагона и е седнал, никой от пътниците не му обръща внимание. Само Мая го поглежда и приятелски му намига.
- 4 ЕКСТ - УЛИЦА - ДЕН 4
- ИВА (17) върви по улицата към дома си. Улицата е в скъп квартал. Телефонът ѝ започва да звъни с весела песничка в стил "Don't worry, be happy".
- ИВА
- Знаех, че си ти.
- АНДРЕЙ
- Как така?
- ИВ
- АИмам трето око.

(CONTINUED)

4 CONTINUED:

4

АНДРЕЙ

Тогава кой съм.

ИВА

Батман, ама новия.

АНДРЕЙ

Наистина имаш трето око.

ИВА

Никога не лъжа. Кажи за каква изненада
ми говореше.

АНДРЕЙ

Ще разберете в събота.

ИВА

(Лигави се)

На мен ми кажи сега. Нали съм ти
детенце?

АНДРЕЙ

Изненадата е за всички. Затварям, че
идва доктора.

ИВА

Кой идва?

АНДРЕЙ

Сети се. Нали имаш трето око.

Ива вече е стигнала къщата. Тя влиза в двора.

*

5 ИНТ. - ДОМ НА ИВА - ДЕН

5

Ива влиза през голяма тежка врата в просторно антре и хвърля горната
си дреха настрана. Пред нея минава сегуей, управляван от КОКО (55).
Коко е облечен целия в бяло, с бяла коса е, дори огромният му пръстен
е бял.

КОКО

(говори по някакво
хай-тек хендсфрий)

Не са за по телефона тези неща...

Да, ще се видим и ще останеш доволен.

Всички ще останем доволни... Е, знаеш, че аз

... не съм много за..., но все пак, всички деца
храним...

Той е концентриран в движенията си и дори не обръща внимание на Ива. Тя също не го удостоява с поглед и си продължава по пътя.

(CONTINUED)

5 CONTINUED:

5

Погледът ѝ се плъзга по хола. Там на едно канапе са седнали БЛИЗНАЦИ (7) - две момчета с еднакви дрехи и прически. Ива им се усмихва. Двете деца лекичко помахват за поздрав.

*

Тъкмо да напусне хола, Ива е застигната от гласа на майка си ИРИНА (45) - добре поддържана жена с овладени жестове и умора в гласа. Ива застива на място, сякаш някой е натиснал пауза на нейните движения.

ИРИНА

Забравила си да си оправиш леглото.

Ива я поглежда с отегчение. С шарения си пеньоар Ирина е на пръв поглед напълно неразличима върху шарената дамаска. Тя е перфектно направена и с току-що направена прическа. Само главата ѝ се къса от десена на дамаската, но пък съвпада с рамка за снимки и изглежда като част от фотография.

Ирина започва разговор като по принуда - не иска дори да говори, но сякаш е длъжна.

ИРИНА (CONT'D)

И прозореца си оставила отворен.
някой ден ще ни оберат. Има едни
момчета - като маймуни са.

КОКО

(иронично, докато
описва красив завой
между двете)

Не ѝ е до това.

Ива просто стои с гръб към Ирина, само е обърнала главата си в нейна посока.

ИРИНА

И телевизора си забравила включен.
Лъченията от екрана са много вредни.
С гръба си ги усетих. Направо ме
пронизват.

Близнаците отпиват едновременно сок от еднакви чаши.

ИВА

*

Отивам да затворя прозореца, да си
оправя леглото и да изключа
телевизора, че лъченията от него

направо ще ни пронижат всички.

(CONTINUED)

5 CONTINUED: (2)

5

Коко клати глава скептично, докато върти кръгчета.

6 ИНТ. - СТАЯТА НА ИВА - ДЕН

6

Ива влиза в стаята. Мята си чантата на земята и отваря прозореца, после се мята в оправеното легло и включва телевизора. На екрана се появява лицето на Коко. Той говори към микрофона на репортер на фона на спортна зала.

КОКО

(с интонация на
безусловна
компетентност)

Николов даде всичко от себе си, за
да може никому неизвестен волейболен
отбор да срине столични грандове
като...

Ива сменя канала. Минава бързо през няколко канала - анимация, документален филм с архивни кадри от Втората Световна. Докато натиска дистанционното с другата ръка тя борави с телефона си. Попада на стар китайски филм за каратисти. Те ловко се катерят по фасадите на сгради. Тя се усмихва, но започват реклами. Коко рекламира бързи кредити. Стои на бял фон с ветрило от банкноти в ръце и говори на камерата.

КОКО (CONT'D)

Аз лично го наричам Кредит-спасение.
Възползвай се днес!

Ива прави физиономия и превключва на друг канал - маймуни се катерят по сгради.

7 ЕКСТ. - УЛИЦИ КЪМ БЛОКА НА КАМЕН - ДЕН

7

Мая тича по улица. Погледът ѝ е фокусиран някъде пред нея. Накрая стига до един ъгъл и надниква иззад него. Вижда Камен (17). Той е симпатичен и енергичен.

Камен седи върху висока каменна ограда. Вади от джоба си лейкопласт и навива на няколко от пръстите си. Мая го гледа внимателно. Той не осъзнава, че е следен. Той се оглежда и ловко прескача оградата.

Докато той се движи през вътрешни дворове, прескачайки всякакви препятствия, Мая го следи от улицата. Тя ту го губи от поглед, ту пак го

намира, докато той накрая прескачайки поредната ограда отново се оказва пред нея.

Мая върви след него. Старае се да изглежда естествено. Той прескача голяма кашпа. Тя също преодолява кашпата, но не със скок, а с катерене.

Той стига един огромен панелен блок и се обръща назад. Тя се извърта. Камен се усмихва леко - очевидно знае, че тя го

(CONTINUED)

7 CONTINUED:

7

следи, но няма нищо против. Камен се засилва и с няколко умели движения се оказва върху фасадата на сградата.

Мая го наблюдава с тихо възхищение.

Две бабички седят на пейка пред блока и също мълчаливо наблюдават.

БАБА 1

Дали е крадец?

БАБА 2

Крадец е. Не виждаш ли колко
е красив?

Двете баби усещат, че Мая ги гледа. Те я поглеждат право в очите, като две кукумявки.

МАЯ

Той там си живее...

БАБА 2

(към Баба 1)

Ето къде живее крадецът!

Мая си тръгва по улицата, като хвърля последен поглед към отворената балконска врата, зад която е изчезнал Камен. Само едно перде се вее.

8 ИНТ. - ДОМ НА МАЯ - НОЩ

8

Около масата се разминават напред-назад АНДРЕЙ (45) и НЕДА (33). Той е енергичен, с очи, които винаги се усмихват. Тя е с благо, но иронично излъчване. Двамата с Андрей подреждат масата за вечеря. От съседната стая се чува оглушително оперна музика. Неда и Андрей викат, за да се чуват.

НЕДА

Може би трябва да й
вземем коте.

АНДРЕЙ

Вино?

Андрей слага чаши на масата.

НЕДА

Или кученце? Някаква
животинка.

АНДРЕ
Розе или бяло?

НЕДА
Куче май е
най-добре.

АНДРЕЙ
Най-добре розе...

(CONTINUED)

8

CONTINUED:

8

Неда се замисля. Андрей се навежда към нея и се усмихва.

АНДРЕЙ (CONT'D)

Розово кученце?

НЕД

Кажй й да

спре музиката.

АНДРЕЙ

Остави я да ни

дразни. Сега й е времето.

НЕДА

Наистина започва да

ме дразни.

АНДРЕЙ

(с всичка сила)

Мая!!!

Оперната музика спира. Андрей и Неда се споглеждат.

НЕДА

Не предложи ли

нещо за пиене?

АНДРЕЙ

Не. Говорехме за

домашни любимци.

НЕДА

Сипи по едно

розе тогава.

Мая се приближава по коридора към стаята, където Андрей и Неда чукват чаши. Андрей се приближава и целува Неда. Тя в този момент вижда Мая, която е застанала на вратата и ги гледа сякаш са малки деца, които вършат глупости.

НЕДА (CONT'D)

Чудим се с баща ти дали да не ти

вземем коте.

АНДРЕЙ

По-скоро майка

ти се чуди.

НЕДА

Ако искаш пък да
вземем куче?

МАЯ

Само да не е розово.

АНДРЕ

Подслушваш ли ни?

Тя влиза обратно в стаята си. Двамата седат на масата. Неда иска да
приключи разговора за домашни любимци.

(CONTINUED)

8 CONTINUED: (2)

8

НЕДА

Не ми се гледа котка. Какво каза
докторът?

АНДРЕЙ

До десет дни съм обратно у дома.

НЕДА

Седем дни.

АНДРЕЙ

Девет.

НЕДА

Седем.

АНДРЕЙ

На осмия,
обаче привечер.

Андрей се усмихва широко. Неда е сериозна, сякаш не е чула шегата.

НЕДА

Андрей, по-добре й
кажи сега.

АНДРЕЙ

Че после няма да мога
да говоря с тия тръбички в устата...

НЕД

А

Какви тръбички?

Музиката пак гръмва. Двамата се обръщат към стаята на Мая, но
после продължават разговора си.

АНДРЕЙ

Де да знам, нали на
оперираните им
слагат някакви тръбички.

НЕДА

Стига! Трябва
да й кажеш.

АНДРЕЙ

(поглежда през рамо
към вратата)

Няма смисъл. Заминавам, връщам се.
Какво ще й разправам за болници...

Двамата седят известно време в мълчание. Музиката гърми.
Андрей не издържа и се провиква.

АНДРЕЙ (CONT'D)

Мая, ще полудеем!

(CONTINUED)

8 CONTINUED: (3)

8

НЕДА

(иронично)

Остави я да ни дразни. Сега й е времето.

Андрей се засмива. Неда слага ръката си върху неговата.

9 ИНТ. - ОПЕРА - НОЩ

9

Представлението в операта е започнало. Фонограмата от плочата продължава на живо. Оперна певица се е хванала патетично за сърцето и пее.

Сред зрителите в публиката виждаме голия гръб на жена с татуировка. Жената е облечена в елегантна вечерна рокля, вдига ръка и забърсва с кърпичка една сълза.

10 ИНТ. - УЧЕБНА СТАЯ НА ПЕНЕВ - ДЕН

10

Учениците са леко отегчени. Техният преподавател Пенев (35) е млад мъж с вродена аристократичност в движенията и поведението. Той пише на дъската урок по история за италианския Ренесанс. Марина и Ива го гледат в краката.

*

*

МАРИНА

Видя ли му чорапите?

ИВА

Ама той няма чорапи.

МАРИНА

Така де! Кво става в тва училище? Ще ни побъркат. Трябва да кажем на директора.

*

ИВА

Какво ще му кажем? Чорапите на господина по физика...

*

МАРИНА

Ама той е без чорапи!

*

Двете се кискат тихичко.

ИВА

А бе само да не е и без гащи, защото виж тук...

*

*

*

(CONTINUED)

10 CONTINUED:

10

Двете се заливат от смях. Пенев ги поглежда строго. Двете утихват.

Ива показва снимка на мобилния си. Марина поглежда и едвам удържа смеха си. На снимката се вижда преподавател, който събира от пода паднали листа, а ризата е излязла от панталона му.

МАРИНА

Той дали е без...

Ива кима многозначително. Марина си вади телефона и на свой ред показва снимка.

МАРИНА (CONT'D)

Погледни.

ИВА

Това госпожа

Денева ли е?

МАРИНА

За

жалост - да.

ИВА

Господи, това училище
трябва да се изравни със земята.

Виждаме снимката на Денева на телефона. Учителката гали кученцето си.

МАРИНА

И аз не мога да повярвам.

Да прави

тези неща с животни. Не е ли
подсъдимо?

ИВА

Абе да спи, с който си
иска, но да
не го демонстрира пред всички...

МАРИНА

Имам снимка и как го

е гушнала. Сега ще я намеря.

ИВА

Стига. Не мога да
гледам повече.

ПЕНЕВ

Ива! Виждам, че при вас
там е по-интересно. Може ли да
споделите с всички?

Ива бавно се изправя и не отговаря нищо. В този момент се чува
звънеца за края на часа, който я спасява от ситуацията.

11 ИНТ. - КОРИДОРИ НА УЧИЛИЩЕ - ДЕН

11

Ива и Марина излизат в коридора. Движат се синхронизирано и устремено нанякъде. Чува се музика, която създава допълнително напрежение. Двете се споглеждат. Спират и се обръщат. Покрай тях минават Павел (12), Мая и Дебелия (12). Оказва се, че музиката е излизала от устата на Павел, който се засмива и бързо преминава в съвсем друг стил музика.

Марина клати снизходително глава. Децата влизат в следващия кабинет. Ива гледа след тях и следи с поглед Мая, но тя не я поглежда.

МАРИНА

Бързо! Да не го изпуснем и

този път.

Двете продължават напред устремено. Дори леко се затичват, но зад следващия ъгъл внезапно забавят крачка. Тук всички ученици са тихи, движат се спокойно, цари нереална атмосфера, толкова различна от шума и хаоса на другата част на коридора.

На стълбището е застанал човек с костюм и поза на пълководец - директорът на училището. До него стои красива учителка като адютант. Дватамата безмълвно наблюдават учениците. Зад тях, качен на висока стълба, техник инсталира камера за наблюдение. Директорът хвърля кратък одобрителен поглед към неговата работа, а после отново връща вниманието си към армията от послушни деца.

Ива и Марина вече са в другата част на коридора. Тук хаосът се завръща с пълна сила.

12 ИНТ. - САЛОН ПО ФИЗИЧЕСКО - ДЕН

12

Двете се прикриват зад група шумни деца и наблюдават как възрастен преподавател прибира топките за игра. Мъжът стига до учителско шкафчета и отваря едно, на което пише "Господин Друмев - физическо възпитание". Отвътре вади два шоколада.

МАРИНА

(CONT'D) Не мога да повярвам!

ИВА

Вярвай на очите си.

МАРИНА

И на тия години. Той е старец, къде е тръгнал?

ИВА

Е, то затова

е педофил.

От вътрешната страна на шкафчето виждаме залепени снимки на усмихнати момче и момиче.

(CONTINUED)

12 CONTINUED:

12

МАРИНА
Погледни! И залепил
снимки на деца!

ИВА
Това са му внуците.

МАРИ
НА
Не
знам. Още по-лошо!

ИВ
А
Зна
м, че знаеш.

МАРИНА
Всички ли в това
училище са ненормални?

ИВА
Всички.
МАРИН
А Направо ще
полудея.

Ива се оглежда и вижда, че Мая ги наблюдава. Погледите им се срещат. Мая се прави на разсеяна и се отдалечава, сякаш нищо не е станало. Ива се усмихва леко.

13 ИНТ. - ДОМ НА ИВА - НОЩ

13

Ива е седнала на фотьойл в хола и гледа телевизия. На съседното канапе са близнаците и Ирина, която е със зелена маска за опъване на кожата на лицето. Когато говори, гледа да не прави мимики, за да не я развали.

ИРИНА
Пусни 38-ми канал.

Ива се прави, че не чува и продължава да си гледа нейната програма - музика.

ИРИНА (CONT'D)
Пусни 38-ми канал. Важно е.
ИВА
Мамооо.
ИРИНА

38-ми.

Ива пуска 38-ми. Там има предаване за извънземни, някакви зелени човечета. Ирина прилича на тях с маската си. Близнаците отчитат с поглед тази прилика, но без да реагират.

ИРИНА (CONT'D)

Притеснена съм за извънземните. Не
мога да ги разбера.

(CONTINUED)

13 CONTINUED:

13

ИВА

Къде си виждала извънземни?

ИРИНА

По 38-ми канал. Ако ми дойдат в
къщата... не знам как да реагирам.
Децата ли да пазя...

ИВА

Що? Деца ли ядат?

ИРИНА

Не. Отвличат ги. Правят някакви опити
с деца. Нещо им инжектират...
Близнаците се споглеждат.

ИРИНА (CONT'D)

А, не дай си Боже мен да ме отвлекат.

ИВА

Дай Боже мен да
ме отвлекат.

ИРИНА

Отвлекат ли ме, кой ще
гледа децата?

ИВА

Ще се оправим някак, мамо...

Влиза Коко в бяло със сегуея. Всички млъкват. Той сяда на канапето.
Взима дистанционното и сменя канала. По телевизията тръгва
предаване за лов с негово участие. Той натиска запис на устройство под
телевизора.

14 ЕКСТ. - ПОЛЕ - ДЕН

14

Коко е облечен в изящен костюм за лов. Държи умряла птица и
компетентно обяснява.

КОКО

Ловът е като живота. Един
ден летиш високо в небето, а на
следващия...

Той прави драматична пауза и посочва птицата в ръката си. Започва
музика и виждаме монтаж, в който Коко броди със сериозен поглед

	сред полето, гледа през бинокъл, зарежда пушка.	
15	ИНТ. - ДОМ НА ИВА - НОЩ	15
	Ива неприкрито се дразни на Коко.	
	ИВА	
	Пусни 38-ми.	

(CONTINUED)

15 :

15

ИРИНА

Ааа не, защо...

Коко гледа себе си с интерес.

ИВА

Пусни 38-ми.

КОК

О (с усмивка)

Миличка, как е баща ти?

ИВА

Баща ми ли? Как пък се
сети? Добре е.

ИРИНА

Да усилим звука. Нищо
не се чува.

КОКО От два дни съм
се сетил за него.

ИВА

Добре си е.

Ирина се изнася с близнаците, които се движат като зомбирани без
собствена воля.

ИВА (CONT'D)

Ако става дума за издръжката, не се
притеснявай, ще я даде. Спешно ли е?

КОКО

Не съм опрял до тези пари,
миличка, знаеш. Въпросът е принципен.

ИВА

Ще взема парите, не се
притеснявай.

КОКО

Не се притеснявам.

Ива го гледа за момент, а после става и излиза от хола. Коко

продължава да се гледа в телевизора.

КОКО (CONT'D)

(глас от телевизора)

Когато се срещнеш със смъртта разбираш
колко безсмилени са дребните ни препирни
и притеснения, колко велик и великодушен
всъщност е животът!

Коко кима, сякаш е чул от друг мъдрата мисъл и се съгласява с нея.
Обръща се за одобрение, но в хола вече няма никой.

16 ЕКСТ. - ЗООПАРК - ДЕН

16

Мая, Ива и Андрей стоят пред външната клетка на слона. Гледат го как лежи.

ИВА
(към Андрей)
Каза ли й вече?

МАЯ
Какво да ми каже?

ИВ
А Хайде, кажи й.

МАЯ
Знам. Операция,
тръбички в носа.
Връща се след осем дена, вечерта.
Ива и Андрей се споглеждат.

ИВА
Не за това.
Подканва Андрей с поглед.

АНДРЕЙ
Ще имаме още един член на
семейството.

МА
Я Бременна ли
си?

ИВ
А Много смешно!

АНДРЕЙ
Да вървим.

Тримата тръгват към сградата на зоопарка.

17 ИНТ. - СТАЯ В СГРАДАТА НА ЗООПАРКА - ДЕН

17

Тримата са застинали с очаровани погледи. Маймунка бебе ги гледа от клетка.

МАЯ
Сестра ми е
родила маймунка!

ИВ

А Ти си
майmunка.

АНДРЕЙ
Осиновихме я. Вече е
наша. Ваша!

(CONTINUED)

17 CONTINUED:

17

МАЯ

Моя?

ИВ

А Не чу ли? Наша.

МАЯ

И ще се

грижим за нея?

АНДРЕЙ

Точно така.

Мая възторжено обикаля клетката и оглежда маймунката от всички страни. Андрей и Ива са по-сдържани, но с широки усмивки.

МАЯ

Може ли да ми

спи в леглото?

ИВА

Мая, маймунката

трябва да остане тук.

АНДРЕЙ

Тук ще ѝ е по-добре. Но

пак ще се грижите за нея.

МАЯ

Тя майка

няма ли си?

АНДРЕЙ

Няма си.

МАЯ

Сираче?

Мая е промушила пръст през решетката и се опитва да докосне маймунката.

ИВА

Вече не. Ще я

отгледаме. Няма да бъде самотна.

МАЯ

Късметлийка. Да я нахраним!

АНДРЕЙ

Засега лекарите ще я хранят.

А вие ѝ измислете име.

МАЯ
Господин Нилсон,
като на Пипи.

АНДРЕЙ
Момиче е. Не върви никак.

(CONTINUED)

17 CONTINUED: (2)

17

ИВА

Тогава Мая. Всички

маймуни са Мая.

Мая дори не я чува, защото е заплениена от маймунката.

АНДРЕЙ

Стига.

ИВА

Само шега.

Ще измислим.

Момичетата се закачат с маймунката. Андрей ги гледа щастлив. Сеща се нещо. Вади пари от джоба си.

АНДРЕ

Й А и още нещо.

Подава парите на Ива.

АНДРЕЙ (CONT'D)

Издръжката. Забравих. Заплеснах се покрай осиновяването на маймунката.

ИВА

Стига бе. Те са

пълни с пари!

АНДРЕЙ

Извини се на майка ти, че

закъснях.

МАЯ (без да

обръща поглед към тях)

Не се извинявай. Нали ти каза, че са пълни с пари.

АНДРЕЙ

Отивам да подпиша

документа за

осиновяването. Освен ако нямате нещо против...

МАЯ (без да се

обръща към него)

Нямаме!

Андрей се засмива и излиза. Мая се радва на маймунката. До нея е приклекнал и дядо Коледа. Той също гледа с интерес. Мая се усмихва към дядо Коледа.

Ива поглежда парите в ръката си, а после кутия за дарения за зоопарка. Пуска парите в кутията.

(CONTINUED)

17 CONTINUED: (3)

17

МАЯ (CONT'D)

(без да откъсва поглед
от маймунката)

Утре вечер трябва да ти покажа нещо.

Ива прикляка до Мая и маймунката.

18 ИНТ. - КООПЕРАЦИЯ СРЕЩУ ДОМА НА ПЕНЕВ - НОЩ

18

Ива и Мая се качват по стълбище на кооперация. Чува се звънене на мобилен телефон, който звъни със същата весела песничка в стил "Don't Worry, Be happy". Но този път това не е телефонът на Ива, а на Мая. Ива реагира като започва да търси своя.

МАЯ

Моят е.

Мая го вади от джоба си и го поглежда, но не вдига, а само му изключва звука и продължава целеустремено нагоре.

Спират на площадка между етажите. Мая сочи през прозореца. Отсреща има друга кооперация. Виждат се множество прозорци.

МАЯ (CONT'D)

Там. Средния прозорец на третия етаж.

ИВА (поглежда
въпросително към Мая)

Е?

МАЯ

Господинът живее там.

ИВ

А Кой господин?

МА

Я Пенев, кой!!!

ИВА

Не!

(подигравателно)

Ами сега какво ще правим?

МАЯ

(сериозна)

Само гледай.

Ива се взира в прозореца. Там не се случва нищо. Тя поглежда към Мая, която не откъсва поглед от прозореца отсреща. Ива я разглежда, без Мая да усеща това. Детското ѝ лице е съсредоточено и сериозно. Ива се усмихва тихо - поведението на малката ѝ сестра я развеселява и

умилява едновременно.

(CONTINUED)

18 CONTINUED:

18

Телефонът на Мая пак звъни, но тя само за миг поглежда дисплея, а после го изключва, защото не иска да откъсва вниманието си от отсрещната сграда.

Ива отново поглежда към прозореца. Там все така няма раздвижване.

ИВА

Абе я да те питам нещо...

МАЯ (без да

отмества поглед)

Питай.

ИВА

Ти имаш

ли си гадже?

Мая я поглежда учудена.

МАЯ

Това много ли е важно

в момента?

ИВА

Не бе просто питам. Павел

например?

МАЯ

Глупости!

ИВА

Що бе? Не е лош.

Много яки звуци издава.

МАЯ

Ти що не си вземеш някой

дето издава яки звуци?

Ива се засмива.

ИВА

Може би някой батко?

МАЯ

(смущава се)

Какво?

ИВА

Някой, който си харесваш.

Не е казано

да сте гаджета, щото все пак ако е
батко...

МАЯ

Батко! Како, каква е изобщо
тая дума?

ИВА

Като кака, но за момче...

(CONTINUED)

18 CONTINUED: (2)

18

Мая се развеселява, но в този момент поглежда към прозореца отсреща и замръзва.

МАЯ

Ето!

Тя сочи натам. Ива се вглежда и вижда, че нечия фигура се движи в стаята.

МАЯ (CONT'D)

Вземи.

Подава на Ива оперен бинокъл. Ива го гледа учудена.

МАЯ (CONT'D)

На баба е.

ИВ

А Баба знае ли?

МАЯ

В Рая бинокъл не й трябва.

Там няма опера. Гледай.

В стаята отсреща има малка старинна масичка с огледало. Жената сядва с гръб към прозореца. На гръба ѝ има същата татуировка, която сме видели в операта. Същата рокля с гол гръб.

Ива поглежда въпросително към Мая. Тя не казва нищо, а с жест я подканва да гледа.

Телефонът на Мая отново започва да звъни. Тя го изключва отново, без да помръдне, защото е заета да следи сестра си за реакция. В този момент жената става от масичката и се приближава до прозореца. Поглежда навън. Ива инстинктивно маха бинокъла от очите си.

И все пак разстоянието между прозорците е достатъчно близко. Те вече ясно виждат учителя Пенев наполовина трансформиран в жената от операта. Телефонът не спира да звъни.

ИВА

Тя...

МАЯ

Той.

Пенев се вира към тях и ги вижда. Погледите им се срещат.

Мая дръпва сестра си за ръката и двете се скриват встрани от прозореца. Ива диша тежко. Споглеждат се.

Мая прави многозначителна физиономия в смисъла на "видя ли!" и най-после вдига телефона.

(CONTINUED)

18 CONTINUED: (3)

18

МАЯ (CONT'D)

(шепне)

Абе, мамо, кво ти става, щях да се обадя
след малко.

Отсреща се чува гласът на Неда, която казва нещо. Мая застива. Ива се
опитва по реакцията на Мая да разбере за какво става дума.

19 ИНТ. - БОЛНИЧНА СТАЯ - НОЩ

19

Мая стои и гледа с невярващ поглед пред себе си. Андрей лежи в
болничната стая като заспал, опасан с тръбички и уреди. Той е в кома,
но е усмихнат. Ива е на вратата на стаята, но не смее да влезе вътре.
Гледа оттам и по лицето ѝ тихо се спускат сълзи.

Шумът от уредите, които поддържат живота на Андрей, бучи в ушите
на Мая. Тя прави плахи крачки към леглото. Присяда до него на стол.
Докосва Андрей по ръката.

В далечния край на стаята са Неда и докторът (50), който върти между
пръстите и устата си незапалена цигара. Говорят си тихо. На прозореца се
е облегал дядо Коледа. Неда поглежда през рамото си към Андрей.

НЕДА

Тази усмивка....

ДОКТОР

Несъзнателен спазъм.

Мая поглежда укорително дядо Коледа. Той не реагира.

НЕДА

Какви са шансовете?

ДОКТОР

Не са големи, но ги има. Но
не съм и магьосник.

Неда снишава тон, за да не я чуват Мая и Ива.

НЕДА

Децата, какво да им кажа...

ДОКТОР (без

да се старее да не бъде
чут)

Децата са си деца, животът тепърва ще ги
изненадва. Това тук може да продължи
дълго. И няма никакви гаранции. Най-
добре да им казвате истината.

(CONTINUED)

19 CONTINUED:

19

Докторът излиза от стаята. Неда сяда до Мая. Двете се вглеждат в усмихнатото лице на Андрей.

МАЯ
Докторът не каза осем
дни... той каза "дълго".

НЕДА
Не вярвам да са
много повече.

Неда поглежда към Ива и я подканва с жест да се приближи.

НЕДА (CONT'D)
Ела...

Ива прави крачка напред сякаш ще влезе в стаята, но рязко се обръща и избягва по коридора. Неда гледа след нея, но не прави опит да я спре.

Мая гледа собствените си ръце, които е поставила в скута си. Те леко треперят. После едва забележимо започват да потреперват и раменете.

МАЯ
Тука е много студено.
Раменете ми се
разтрепериха от тоя студ.

Неда понечва да погали Мая по лицето, но тя кротко се отдръпва.

МАЯ (CONT'D)
Раменете, мамо, раменете.

Неда я прегръща през раменете. Двете седят, притиснати една до друга и не откъсват поглед от Андрей. Той се усмихва.

20 ЕКСТ. - ПЛОЩАДКА ЗА ПАРКУР - ДЕН

20

На площадката има няколко групички от деца. Някои разговарят оживено. Други карат скейт. Мая е седнала сама в единия край на площадката и гледа момчетата, които тренират различни трикове на паркур. Камен е най-впечатляващ от всички и е център на внимание за своите приятели. Той внимателно навива лейкопласт около пръстите си.

Наблизо са Дебелия, който абсолютно скришно, дори от себе си похапва нещо и Павел, който репетира нови ритмични звуци с уста.

Ива се приближава и тихо присяда до сестра си. Слага ръка на коляното ѝ. Мая я поглежда.

ИВА

Съжалявам, че така тръгнах...

(CONTINUED)

20 CONTINUED:

20

Ива се опитва да намери думи, с които да обясни. Мая се обръща обратно към площадката.

МАЯ
Тоя Пенев,
дали ни позна?

Ива поглежда към Мая с изненада.

МАЯ (CONT'D)
Всъщност какво, ако ни е познал.

ИВА
Там при татко ще може ли
да се ходи
ли на свиждания? Аз другия път...
Мая я прекъсва и посочва Камен.

МАЯ
Гледай това сега!
Камен прави впечатляващ скок и каца обратно на краката си.

МАЯ (CONT'D)
(към Ива)
Кво ще кажеш?

ИВА
Мая!

МАЯ
Чувам те. Не викай. Сега
не трябва да се вика.

Двете мълчат известно време. Мая се обръща към сестра си и я преценява с поглед.

МАЯ (CONT'D)
Ти правила ли си секс?

ИВА
Моля?

МАЯ
Чудя се за секса нещо.
Мисля, че е отврат.

ИВА
Глупости!

МАЯ

Не са глупости. Много
добре си го представям. Голи.
Повръща ми се.

(CONTINUED)

20 CONTINUED: (2)

20

ИВА

(усмихва се
снизходително)

Хората не повръщат, когато... Сексът си е
секс. То не може без него.

Мая се замисля за момент.

МАЯ

Ми не е верно. Татко и майка
не правят секс.

ИВА

Ти пък много знаеш дали...

МАЯ

Знам със сигурност!... Много
сте зле всички. Аз ако си имам гадже
съвсем други неща ще правим...

ИВА

Какви неща?

МАЯ

Яки!

Ива само поклаща скептично глава и се усмихва. Мая се изнервя.

МАЯ (CONT'D)

Ти пък като си правила секс, си голяма
работа!

Ива се засмива. Мая за момент гледа сестра си, без да откъсва поглед
от нея. Ива спира да се смее, усетила, че това дразни малката.

Внезапно Мая става и се затичва с всичка сила към едно от
препятствията на площадката. По пътя си изблъсква един паркурист,
който тъкмо се кани да се засилва. Мая се отблъсва от бордюра, краката
й достигат върха на каменната ограда. Оттам тя прави впечатляващ скок
с превъртане през глава...

... и пада лошо на врата си.

Ива се втурва към нея заедно с Павел и Дебелия. Надвесват се над нея.
Мая се оглежда с объркан поглед. Сред главите, които я гледат, е и тази
на дядо Коледа.

МАЯ (CONT'D)

Рапунцел.

ИВА

Не, Ива съм.

(CONTINUED)

20

CONTINUED: (3)

20

МАЯ

Да кръстим маймунката Рапунцел.

ИВА

Тъпо е. Но може.

Очите на Мая блуждаят.

МАЯ

Камен.

ИВА

Не става Камен. Тя

е момиче.

МА

Я Това е Камен.

Тя го посочва сред надвисналите глави. Камен и Ива се споглеждат с любопитство.

КАМЕН

Не говори.

Камен вдига Мая на ръце и всички тръгват нанякъде.

21

ИНТ. - БОЛНИЧНА СТАЯ - ДЕН

21

Андрей лежи сред кабели и медицинска техника. Мая седи до него с шина на врата. Андрей е все така усмихнат.

МАЯ

Ами Рапунцел, какво

толкова смешно има в това? Като не ти

харесва - измисли го ти! Ако ме беше

видял какъв скок правих, не е истина.

Дет викаше, че съм за цирка - верно е.

Тоя Камен чак се шашна. А той да се

шашне, представи си...

Андрей не реагира. Мая замлъква за момент.

МАЯ (CONT'D)

Ние с Ива се оправяме идеално, не го

мисли...

Тя се оглежда, опитвайки се да измисли какво друго да каже.

МАЯ (CONT'D)

Абе чудех се, искаш ли да боядисаме

стаята ми като се върнеш. В зелено.

Докторът е надникнал през вратата и слуша монолога на Мая.

(CONTINUED)

21 CONTINUED:

21

МАЯ (CONT'D)

Кво млъкна? Мързи те, нали? Мързи те
една боя да удариш. Ще ти помагам.

Прави му смешни физиономии. Той не реагира. Пипа лицето му в опит
да го накара да реагира.

ДОКТОР

Остави го.

МАЯ

Няма проблеми. Той
обича така.

ДОКТОР

Той в момента не
обича нищо.

МАЯ

Тати ли?
Не е верно.

ДОКТО

Р Баща ти е в кома.

МАЯ

Е, ясно. Още малко и
ще излезе.

ДОКТОР

Дано си права. Време е
да тръгваш.

МАЯ

Може ли само още една
минутка? Сама с него да съм, за една
минутка, нещо...

Докторът кимва и излиза. Мая целува баща си и му прошепва в ухото.

МАЯ (CONT'D)

Тати, тоя лекар нищо не разбира.

Става и тръгва, а на излизане си открадва ролка с лейкопласт. На вратата
се обръща и прави на баща си знак с пръст пред устните да не казва на
никой.

Мая излиза от входа на болницата и вървейки, започва да си навива лейкопласт около пръстите.

До нея е дядо Коледа, който с интерес разглежда ефектните лепенки. Тя му ги показва по-отблизо.

23 ИНТ. - УЧЕБНА СТАЯ НА ПЕНЕВ - ДЕН
Ученици се кискат и сочат дъската.

23

(CONTINUED)

23 CONTINUED:

23

В този момент влиза Пенев и вижда, че на дъската пише "Пенев е травестит". Учениците замлъкват и седат по чиновете.

Пенев не казва нищо. Бавно изтрива надписа и се обръща към учениците.

ПЕНЕВ Часът започна.

Отворете учебниците
си на страница 64, моля.

Той хвърля поглед към чина на Марина и Ива. Марина се киска и побутва Ива, но тя е сериозна и го гледа нахално.

24 ИНТ. - КАБИНЕТ НА ДИРЕКТОРА - ДЕН

24

На канапето пред директора на училището са седнали Мая и Ива. Мая е с шина и лепенки на пръстите. От двете им страни са съответно Неда и Ирина. Директорът си е на бюрото. На съседен стол седи секси учителката. На стол отстрани седи Пенев.

ДИРЕКТОР

Писането на подобни неща е
недопустимо! Върху учебната дъска
може да се пишат само думи, свързани с
конкретния урок.

МАЯ

Нищо не сме писали.

Директорът с един жест отваря плъзгаща се врата зад себе си и разкрива няколко компютърни екрана, на които се виждат кадри от камери за наблюдение. Натиска нещо с мишката и на цял екран излиза гледка от външна камера, през прозорец в кабинета по физика. Вижда се как Ива и Мая пишат на дъската надписа.

ДИРЕКТОР

(сякаш не е очевидно)

Камери за наблюдение.

УЧИТЕЛКА

По европейска програма.

НЕДА

Каква е тази програма за
следене на учениците?

ДИРЕКТО

Р (Обръща се към
учителката) Каква

беше програмата?

Учителката поглежда чинно в папката си.

(CONTINUED)

24 CONTINUED:

24

УЧИТЕЛКА

Европейска програма за пълно,
ежеминутно и всеобхватно наблюдение
на подрастващите с цел осигуряване
на собствената им безопасност.

Това накрая го казва като въпрос.

ДИРЕКТОР

Точно така - безопасност
и... Та ще се наложи да ви изключа. Чудя
се в кое ли училище ще ви приемат след
тая случка? Вероятно в никое.

МАЯ

Но той господин Пенев верно е...

ДИРЕКТОР

Ми не е верно. Господин
Пенев каза, че има сестра близначка.
Готов е да предостави и копие от нейния
акт за раждане за доказателство.

Директорът поглежда към Пенев за потвърждение. Той не казва
нищо. След кратка пауза само леко кимва.

ИВА

(избухва)

Това не беше никаква сестра! Господин
Пенев! Защо лъжете!?

Пенев я гледа право в очите, без да отмества поглед и леко
поклаща глава.

ДИРЕКТО

Р (строго към Ива)
Млада госпожице!

НЕДА

Господин директор,
моля ви, да проявите разбиране.
Нашите момичета преживяват
много тежък момент.

Ирина енергично кима с глава.

НЕДА (CONT'D)

Баща им е в кома. Объркани са. Изобщо не

са знаели какво правят.

Пенев свежда поглед и започва да си играе с химикалка. Мая го гледа право в очите, опитвайки се да го накара да я погледне. Той не я поглежда.

(CONTINUED)

24 CONTINUED: (2)

24

Директорът мисли дълго. Ива гледа през прозореца Камен, който се е покатерил на пилон за знаме в двора на училището.

КЪМ

25 ЕКСТ. - УЧИЛИЩЕН ДВОР - ДЕН

25

Паралелно с действието в директорския кабинет следим сцена на пилона, където се е покатерил Камен. Огромното знаме се вее и му пречи да вижда добре. Павел и Дебелия са отдолу и гледат към него. Павел пресъздава със звуци напрегната атмосфера, подобна на саундтрак на филм.

ДЕБЕЛИЯ

Какво става?

КАМЕН

Май директорът казва, че
Пенев не е траверса.

ДЕБЕЛИЯ

Тоя пък. Че то не може да
сбъркаш.

КАМЕН

И тая нимфоманката...

ДЕБЕЛИЯ

Много яка. Тая яде само
ядки. Виж й структурата.

КАМЕН

Не мога да разбера кво
става. Пенев една дума не казва.

ДЕБЕЛИЯ

Тия майките що не ги
заплашат със съд.

КАМЕН

Чакай, май нещо става.

През прозореца се вижда как след молбите на Неда директорът се е замислил.

КЪМ

26 ИНТ. - КАБИНЕТ НА ДИРЕКТОРА - ДЕН

26

Всички в кабинета - Мая, Ива, Неда, Ирина, учителката и Пенев - очакват решението на директора. Той поема дълбоко дъх и поклаща глава.

ДИРЕКТОР Скоро има

празник на училището.
(MORE)

(CONTINUED)

26 CONTINUED:

26

ДИРЕКТОР (CONT'D)

Тогава ще се извинят пред всички.
На новите микрофони.

УЧИТЕЛКА

Имаме нови микрофони по европейска
програма.

ДИРЕКТОР

Програма за... каква беше програмата.

УЧИТЕЛК

А Да проверя само.
Тя започва да прелиства папката си.

ДИРЕКТОР

Не търси, няма смисъл... За
съжаление правилата в такива случаи са
ясни...

НЕДА

Моля ви...

ДИРЕКТОР

И аз ви моля! До празника на
училището остават два месеца. Достатъчно
време да реагирате.

ИВ

А Господин
Пенев!

Пенев не отговаря, гледа настрани. Мая клати глава.

ИРИНА

Какво да реагираме?

УЧИТЕЛКА

Започнете да търсите
друго училище за вашите деца. Дори да
се извинят на новите микрофони.

ДИРЕКТОР

Свободни сте. А вие все пак
проверете по коя програма бяха
микрофоните.

Учителката започва да разлиства, докато децата и техните майки

излизат от кабинета.

КЪМ

27 ЕКСТ. - УЧИЛИЩЕН ДВОР - ДЕН

27

Камен наблюдава през прозореца финала на срещата. Отдолу Дебелия се опитва да види нещо, но не успява.

(CONTINUED)

27 CONTINUED:

27

ДЕБЕЛИЯ

Кво става?

КАМЕН

Тръгват.

ДЕБЕЛИ

Я Отиват да обядват.

Камен слиза от пилона.

ПАВЕ

Л Ще ги изключат.

КАМЕН

Не мисля. По-скоро ще

уволнят Пенев.

Камен тръгва към входа на училището.

Мая, Ива, Ирина и Неда излизат от училището в двора. Мая вижда, че Камен гледа към нея. Тя се усмихва. Той също. Когато той се приближава достатъчно, тя разбира, че той се е усмихвал на Ива.

ИВА

Вие вървете. Ще остана

още малко.

МАЯ

Няма ли да дойдеш?

ИВА

Сега трябва да препиша едни...

МАЯ

Да му кажа нещо от

теб...? Ще го поздравя.

Ива остава в двора с Камен.

Мая, Неда и Ирина излизат от двора на училището. На входната порта се разделят. Ирина се спира.

ИРИНА

Как е той?

НЕД

А Няма промяна.

ИРИНА

То и в къщи се чуват

едни странни шумове.

НЕДА

Докторите се опасяват, че...

(CONTINUED)

27 CONTINUED: (2)

27

Неда не смее да изрече опасенията на докторите и затова оставя изречението на увисне.

ИРИНА

Не е изключено да имаме
полтъргайст. Ако наистина е полтъргайст,
не знам какво да мисля.

НЕДА

Трябва да тръгваме.

ИРИНА

Не пожелавам на никого
полтъргайст в къщата.

Мая и Неда се отдалечават. Мая спира и се обръща назад.

МАЯ

Извънземни...

Тя поглежда най-напред Ирина, а после Камен и Ива, които са седнали един до друг и разговарят тихо.

28 ЕКСТ. - УЛИЦИ - ДЕН / НОЩ

28

Интермедия. Минава време през очите на Мая.

29 ИНТ. - БОЛНИЧЕН КОРИДОР - ДЕН

29

Празен болничен коридор. Слънцето пуска през прозорците лъчи като през църковен витраж. Чува се хорова песен.

30 ИНТ. - БОЛНИЧНА СТАЯ - ДЕН

30

Хористи във военни униформи пеят песен за покоряването на космоса. Лицата на певците са съсредоточени, опияняват се от собственото си пеене.

Мая ги гледа втрещена. Хористите са наобиколили мъж, който лежи в кома на съседното легло до това на Андрей. Той също е свързан с тръбички и уреди. На възглавницата до него лежи фуражка.

Песента свършва. Един от хористите се обръща към Мая.

ХОРИСТ

Нашият диригент.
Лейтенант Друмев. Ние сме неговите
хористи.

МАЯ

Аха, ясно.

ХОРИСТ

Той е болен.

(CONTINUED)

30 CONTINUED:

30

МА

Я

И татко е болен. Това е татко.

ХОРИСТ

Лейтенат Друмев ще се оправи.

МА

Я

Знам. И татко ще се оправи. Той даже
си е добре само още малко трябва да
полежи.

ХОРИСТ

Ние много ще помогнем
на лейтенант Друмев. Ще му пеем.

Хористът се обръща към другите и по даден знак започват да пеят
някаква тъжна песен с "М-М-М".

МА

Я Опера пеете
ли?

Хористите не отговарят, защото отново са попаднали в своя свят.
Мая намигва на баща си.

МАЯ (CONT'D)

Е, тия са напълно изтрещели... Как да не са! Е
кво им харесваш?... Добре, като излезеш, се
запиши в техния хор.

Хористите преминават в някакъв дразнещ многоглас. Мая ги гледа в
недоумение. Сеца се нещо и се привежда към баща си.

МАЯ (CONT'D)

Абе, баща ми. Майката на Ива май е
напрегната... Не мога да си представя, че си
се целувал с нея някога.

Андрей все така се усмихва.

31 ЕКСТ - УЛИЦА - НОЩ

31

Ива и Камен вървят бавно по улицата и си говорят. Ива се смее често.
Камен крачи около нея. Звучи любовна песен. Наблюдаваме ги
отдалеч, през очите на Мая, която ги следи и слуша музика. Камен от
време навреме използва уменията си и върви по странни места, за да
впечатли Ива.

Ива и Камен се спират пред входа на Ива. Казват си довиждане,
разделят се. Камен размисля, прави няколко бързи крачки обратно към

Ива и си открадва целувка.

Мая гледа с непроницаем поглед, само сменя музиката, която слуша - от любовна на някакво агресивно парче. Тя се извързва да не гледа интимния момент. Тръгва да си ходи и се блъсва в човек, целия облечен в бяло - Коко.

(CONTINUED)

31 CONTINUED:

31

КОКО

Гледаме си в краката!

Той, без да я познае, я отминава с енергична крачка. Мая гледа след него.

Коко стига стъпалата, където Ива и Камен са свели глави един към друг и не го забелязват. Той първа свойско шамарче зад врата на Камен и си влиза у тях.

Ива е бясна, но Камен я успокоява.

32 ИНТ. - УЧИЛИЩЕН КАБИНЕТ - ДЕН

32

Учителка води урок в кабинета по физика.

УЧИТЕЛКА ПО ФИЗИКА

На пръв поглед може да ви струва, че физичните феномени нямат никаква пряка връзка с вашият живот. Но всъщност те са навсякъде. Да вземем например готвенето - съвременната кухня би била немислима без физичния процес кипене.

Всички деца се разсейват, единствено Дебелия е вперил поглед и попива всяка дума. Той седи до Мая, която не слуша изобщо урока, а гледа в лепенките си. Зад нея Павел успява да казва думите на учителката като беззвучно движи устни, като буфосинхронист.

УЧИТЕЛКА ПО ФИЗИКА (CONT'D)

Ето ви пряка връзка между физиката и вечерята. Разликата във физичната величина температура е онова, което превръща суровия картоф във варен...

Мая бавно започва да разлепва лепенките. Госпожата търси нещо около дъската.

УЧИТЕЛКА ПО ИСТОРИЯ

Отново няма тебешир. Мая, би ли отишла до учителската стая да вземеш.

(вижда лепенките)

Ауу, ударила ли си се нещо?

*
*
*
*
*
*
*
**
*
*
*

МАЯ
Не, не.

Стара история.

Мая бързо става и излиза от кабинета.

КОРИДО

33 ИНТ. - УЧИЛИЩЕН Р - ДЕН

33

Мая върви по празния коридор. От кабинета на директора излиза секси учителката и тръгва срещу нея. В същото време зад гърба ѝ забързан се движи Пенев с чанта в ръка.

УЧИТЕЛКА

Господин Пенев, точно вас
търсех за доклада...

И тримата се засичат на едно място и в този момент Пенев, опитвайки се да подаде ръка на учителката, изпуска чантата си. От нея падат листа, тетрадки. Изтърколва се и едно червило. То спира в краката на Мая.

Тя го настъпва, така че да го скрие. Пенев започва да си събира нещата, а учителката му помага. Мая не помръдва.

УЧИТЕЛКА (CONT'D)

Господин директорът смята,
че за училището и за него самия, не е добре
да описваме инцидента в общия доклад...

Учителката хвърля бърз поглед към Мая.

УЧИТЕЛКА (CONT'D)

И за моята репутация не е добре.

Пенев се опитва да вземе червилото, но Мая не си вдига крака. Той се отказва и става. Мая го гледа нахално в очите.

ПЕНЕВ

(към учителката)
Разбирам. Ще го променя.

УЧИТЕЛКА

(внезапно забелязала
нелепото присъствие
на Мая)
Защо не си в час?

МАЯ

Аз... Г-жа Никова ме прати за
тебешир.

УЧИТЕЛКА

Ами хайде, знаеш къде са
тебеширите!

МАЯ

То и червило може да свърши работа...

Учителката гледа в недоумение. Пенев се сконфузва и бързо бърка в джоба на самото си, откъдето вади няколко тебешира.

(CONTINUED)

33 CONTINUED:

33

ПЕНЕВ
Спокойно, няма проблеми.
Ето! Вземи тези.

Мая ги взима, но не помръдва. Пенев бързо дръпва учителката настрана.

ПЕНЕВ (CONT'D) Елате с
мен. Най-добре вие да ми
помогнете с доклада. Вие ги разбирате тези
неща. Елате.

Двамата се отдалечават по коридора. Пенев се обръща крадешком към Мая. Тя вдига червилото от земята и го слага в джоба си.

34 ИНТ. - БОЛНИЧНА СТАЯ - ДЕН

34

Мая влиза при баща си. Андрей все така лежи с усмивка на лицето си. На съседното легло лежи диригента на хора. Мая му хвърля бегъл поглед.

Тя застава до Андрей и с церемониален жест си маха шината от врата.

МАЯ
Та-дааа! Ето! Готова съм...
Реакция от Андрей няма.

МАЯ (CONT'D)
(въздъхва сякаш има
работа с палаво дете)
Ама ти продължаваш да си се излежаваш! Аз
съм била инат.

Тя поглежда към дядо Коледа, който се е облегнал на перваза. Той гледа към нея и бавно се глади по брадата.

МАЯ (CONT'D)
(към Андрей)
И се обръсни.
Мая прокарва пръсти по наболата му брада.

МАЯ (CONT'D)
Кво ми се хилиш? Брадясал изглеждаш по-
стар...

Дядо Коледа гледа към двамата. Мая се обръща към него.

МАЯ (CONT'D)

А ти кво ме гледаш?

(CONTINUED)

34 CONTINUED:

34

Тя сяда до Андрей. Вади телефона си и пуска от него веселата песничка в стил "Don't worry, be happy". Маха една шнола от косата си и докато я закача на главата му говори.

МАЯ (CONT'D)

Гледай какви шноли ми купи мама...
Знаеш ли, Ива тя нещо...

(шепне, сякаш не иска
диригента да чуе)

Странна е. Май не иска да идва тук. И се
е променила... Но си те обича. Абе няма
значение... Виж сега.

Мая бърка в джоба си и вади червилото.

МАЯ (CONT'D)

Ето го доказателството! Казах ти, че не сме
луди...

В този момент влиза докторът и вижда Андрей с шнолата на главата си. Мая държи червило сякаш ще го черви. Тя вдига поглед към доктора. Той поглежда към Мая сякаш казва "какво е това сега?".

МАЯ (CONT'D)

(към Андрей)

Татии, само глупости праиш!

Тя прибира червилото и тръгва да си ходи. Докторът я гледа сериозно. Тя се сеца нещо и се връща да вземе шнолите от главата на Андрей.

МАЯ (CONT'D)

(шепне му)

Ама ти наистина ли помисли, че ще ти
слагам червило? То е ползвано...

Усмихва се извинително към доктора. Той все така я гледа строго.

Чак когато тя излиза от стаята, докторът си позволява леко да се усмихне.

35 ЕКСТ. - УЧИЛИЩЕН ДВОР - ДЕН

35

Дебелия, момиче и Мая седят на пейка сред оживения училищен двор. И Павел е някъде зад тях. Дебелия държи киви и говори. Момичето яде сандвич. Мая оглежда двора. В далечния край на двора вижда Камен, който си говори с приятели.

ДЕБЕЛИЯ Начи тия храни дет

ги ядете са крайно вредни.

(CONTINUED)

35 CONTINUED:

35

МОМИЧЕ

Ти си бели кивито.

ДЕБЕЛИЯ

В Щатите найш кви проблеми има със
затлъстяването, заради полуфабрикати
по сандвичите. Надува ти се нещо
сърцето, вдигаш кръвно...

Мая ги поглежда раздразнена.

МОМИ

ЧЕ Нищо не вдигам.

Дебелия още бели кивито и му личи, че адски му се яде сандвич.

ДЕБЕЛИЯ Абе ти гледай

да се ограничаваш.

МАЯ

(внезапно се включва в
разговора)

Ти що не се ограничаваш?

ДЕБЕЛИЯ Ограничавам се.

От понеделник спирам и кивито.

Дебелия захапва кивито. Мая поклаща глава, но в този момент вижда
някого и бързо става.

Тя върви през двора между шумни деца от всякакви възрасти.
Накрая пресреща Ива, която в първия момент не я забелязва, защото
се е запътила към Камен.

МАЯ

Здрасти.

Ива спира. Усмива се.

ИВ

А Здрасти, Мая.

Мая гледа към сестра си без да казва нищо. Ива поглежда към Камен,
който й помахва. Тя понечва да тръгне към него, но Мая прави крачка
встрани и прегражда пътя й.

ИВА (CONT'D)

Всичко наред ли е?

МАЯ

Как си?

ИВА

Добре.

(CONTINUED)

35 CONTINUED: (2)

35

Ива е разсеяна, защото гледа към Камен.

МАЯ

Добре си.

ИБ

А Мая, какво
има?

МАЯ

Нищо.

Ива се засмива смутено.

ИВА Нещо за татко

ли? Как е той?

МАЯ Пита за теб. Казах му,

че си заета.

ИВА

Не съм заета...

МАЯ Той не се сърди.

Той те разбира.

Наблизо се е събрала групичка учители. Сред тях е Пенев, който
хвърля поглед към разговора между двете сестри.

ИБ

А Аз... ще дойда.

МАЯ Заповядай. Той ще

ти се усмихне.

Ива пристъпва нетърпеливо. Мая не откъсва поглед от нея.

ИВА

Исках да му приготвя нещо...

МАЯ Забрави. Яде през

някакви тръби.

Мая вади червилото и започва да го върти из пръстите си. Пенев
отново поглежда към двете и към червилото и пристъпва на място
нервно.

ИВА Няма смисъл да

идвам просто така.

Искам да го изненадам с нещо.

МАЯ Ела, това

ще е изненада.

Ива вижда червилото в ръката на Мая.

(CONTINUED)

35 CONTINUED: (3)

35

ИВА

(пресилено

заинтересована, защото

вижда шанс да говори по

друга тема)

Какво е това? Твое ли е?

МАЯ

Не точно...

Тя се колебае какво да каже и гледа към Пенев. Погледите им се срещат, но Ива не забелязва, защото вниманието ѝ е привлечено от появяването на Камен, който е загубил търпение да я чака и се е приближил до двете.

КАМЕН Ооо, джудже,

къде ти е шината?

Ива хвърля към Камен укорителен поглед, но късно.

МАЯ Шината ще ти я

нахлупя на твоя врат,

ако още веднъж ми кажеш така!

КАМЕ

Н Стига. Шегувам се.

Мая е ядосана.

МАЯ Вие не сте

добре. Вие двамата.

Мая прибира червилото в джоба си.

ИВА

Какво беше това?

МАЯ (свива

рамене, напук)

Нищо.

Мая гледа право към Пенев. Камен проследява погледа ѝ и вижда групичката учители.

КАМЕН

Ей ги!

Ива се обръща също натам.

ИВА Аа, тия

ли. Психопати.

КАМЕН
Всякакви идиоти. А оня Пенев...

(CONTINUED)

35 CONTINUED: (4)

35

МАЯ

Не го закачайте!

Ива и Камен са изненадани.

ИВА Сестра ми, виж за

Пенев пък изобщо

няма спор. Той е напълно ясен.

Мая не казва нищо.

КАМЕ

Н Пенев ще си плати.

МА

Я Много сте зле.

ИВА Мая, заради него

виж какви неща стават...

Мая мълчи и само се взира в Ива, сякаш я изучава.

МАЯ

Баща ни лежи там... а ти...

Мая се завърта и се отдалечава. Пенев я вижда и се отделя от групичката.

ИВА

Мая!

Мая не се обръща, а продължава и излиза на улицата.

36 ЕКСТ. - УЛИЦА ПРЕД УЧИЛИЩЕТО - ДЕН

36

Мая излиза от двора и тръгва по тротоара покрай училището. Дебелия и Павел се опитват да я догонят. Тя върви и си мърмори нещо под носа.

Пресреща я Пенев, който прави всичко възможно срещата им да изглежда случайна.

ПЕНЕВ

Мая...

МАЯ (бързо

се окопитва)

Слушам ви внимателно.

В този момент Дебелия и Павел я настигат и застават между нея и Пенев.

ДЕБЕЛИЯ

Добър ден, господине.

(CONTINUED)

36 CONTINUED:

36

ПЕНЕВ

Здравейте...

Пенев се колебае как да продължи под изпитателните погледи на децата. Мая се забавлява на неговата безпомощност, а Дебелия и Павел го гледат с отворени уста. В последвалия диалог те наблюдават местейки погледите си между Пенев и Мая като на тенис мач.

ПЕНЕВ (CONT'D)

Ще говоря с директора...

МАЯ Така ли? Не ви ли е
страх от него?

ПЕНЕВ

(засмива се смутено,
сякаш Мая е искала да
каже смешка)

Не, не ме е страх.

Мая го гледа без да каже нищо.

ПЕНЕВ (CONT'D)

Ще измисля нещо...

МАЯ

Добре.

ПЕНЕВ Ти само не се
безпокой... аз... той ми има доверие...

МАЯ Сигурно само той
ви има доверие.

ПЕНЕВ

(изнервен)

Всъщност аз не мисля, че ти и сестра ти
бяхте съвсем прави да...

МАЯ Съжалявам, но в
момента сме много заети.

ДЕБЕЛИЯ

Ще вършим една работа.

Мая тръгва с децата.

ПЕНЕВ

Мая!

(CONTINUED)

36 CONTINUED: (2)

36

Мая спира. За момент се поколебава, но взима решение и се връща. Подава му червилото. Той колебливо го взима и се оглежда.

МАЯ Сега спокоен ли сте,
господин Пенев?

Децата тръгват. Пенев прибира червилото в джоба си.
37 ИНТ. - СТАЯ В СГРАДАТА НА ЗООПАРКА - ДЕН 37

Мая, Дебелия и Павел са отворили клетката на маймунката и през вратичката Дебелия ѝ подава парченца плод. Едно дава на маймунката, две на себе си.

МАЯ Това е. Маймуна.
Ако яде, колкото
теб ще стане маймунище.

ДЕБЕЛИЯ Аз не ям много,
кокала ми е едър. В
родата ми е имало един...

МАЯ И той с едър кокал.
Млъкни вече и ти
с тия звуци, Павка.
Павел спира притеснен.

МАЯ (CONT'D)
Рапунцел се казва.

В този момент се отваря вратата. Децата бързо затварят вратичката на клетката. Влиза мъж с престилка и бута количка с храни за животни. Той дори не поглежда към децата, но неговото присъствие ги притеснява. Мъжът започва да се движи покрай клетките и да оставя храна.

ДЕБЕЛИ
Я (на висок глас)
Добре е че си има име. Ако нямаш име
един документ не можеш да попълниш.

ПАВЕЛ Е, тя какви
документи ще попълва.

ДЕБЕЛИЯ
Ако излиза извън страната...

МАЯ Ако нямаш име,
си направо никой.

ПАВЕЛ
Ти не можеш да се ожениш, бе...

(CONTINUED)

37 CONTINUED:

37

Мъжът продължава да изпълнява монотонната си дейност придружена с шумно тропане на най-различни съдове. Децата го следят с поглед.

ДЕБЕЛИЯ Аз например от
пръв поглед мога да
разбера кои са влюбени и кои са само
приятели.

Мъжът се подсмивва към тях. Мая се смущава.

МАЯ
Ти си страшен, бе.

ДЕБЕЛИЯ Ма,
наистина е лесно. Влюбените
примерно ядат сладолед от една
фунийка. И не им пука, ако има
варицела, да го кажем по-научно.

ПАВЕЛ То кат си влюбен,
каква варицела.
Ти... той мозъка ти работи по друг
начин...

ДЕБЕЛИЯ Да, по друг
начин работи. Ти нали
един път с Мая яде. Не яде, де...

МА
Я Какво говориш?

ДЕБЕЛИЯ Нищо. Казвам,
че Павката веднъж пи
от твоята бутилка. Чудя се... да не му
работи мозъка по друг начин...

Павел за миг се смущава, но изсвирва с уста сякаш Дебелия е луд.
Мъжът тъкмо излиза от помещението, но подсвиркването привлича
вниманието му. Той поглежда към децата. Те му се усмихват невинно.

ДЕБЕЛИЯ (CONT'D)
(тихо)
Свиркай си, аз знам какво видях...
Мъжът излиза и ги оставя сами.

МАЯ Айде сега

стига глупости!

Двамата се споглеждат.

МАЯ (CONT'D)
За какво ви доведох тук?

(CONTINUED)

37 CONTINUED: (2)

37

ДЕБЕЛИЯ

За да нахраним маймунката.

Павката и Мая се разсмиват. Дебелия се присъединява към тях.

38 ИНТ. - ДОМ НА МАЯ - ДЕН

38

Неда е в хола, облечена в безупречно изгладена рокля, оглежда се в голямо огледало с празен поглед. Струва ѝ се, че има малко неизгладено ръбче.

Съблича роклята, слага я на маса за гладене и започва да я глади твърде старателно.

Влиза Мая. Неда не я чува и глади.

МАЯ

Тук съм.

Неда само кимва към Мая и продължава да глади. Мая застава пред нея.

МАЯ (CONT'D)

Тук съм.

НЕДА

Почти съм готова.

МАЯ Ще си много красива.

Татко много ще те хареса.

НЕДА

Харесва ме с рокля.

МАЯ И аз ще си

сложа рокля. Ще го зарадваме.

Неда се усмихва на Мая.

МАЯ (CONT'D)

Мамо, татко е добре, просто има нужда още малко да си полежи.

Неда излиза от летаргичното състояние.

НЕДА

И веднага си идва?

МАЯ

Веднага!

НЕДА И ще ни

дразниш с онази музика.

(CONTINUED)

38 CONTINUED:

38

Мая поглежда към грамофона.

МАЯ Ооооо, да. Няма да я
спирам изобщо.
Няма да ви оставя да мигнете.

В този момент на вратата се звъни. Двете се споглеждат сякаш не очакват никого. Неда бързо започва да облича роклята.

39 ИНТ - ВХОДНА ВРАТА НА ДОМА НА МАЯ - ДЕН

39

Неда отваря вратата. Пред нея стоят двама абсолютно еднакви мъже, симпатични мъже. И двамата са с мустаци и приличат на гризачи. Неда ги гледа и мълчи.

ПЪРВИ
МЪЖ Ние сме от
зоопарка.

НЕДА
Аха.

ВТОРИ МЪЖ
Търсим Андрей... ъъ...

Той започва да рови в документи за фамилното му име. Мая се появява до Неда.

НЕДА Да, да, Андрей...
Той не е у дома.

МАЯ
Нещо да му предадем?

ВТОРИ МЪЖ
Изчезна маймунката. Неговата.

ПЪРВИ
МЪЖ Открадната е.

Мая е шокирана, с широко отворени очи. Неда не знае как да реагира на тази информация.

ВТОРИ МЪЖ Често се
оказва, че това са самите осиновители...

НЕДА Глупости! Само до
маймунки ни е сега!
(обръща се към Мая)
Ти знаеш ли нещо по въпроса?

МАЯ (със
сълзи в очите)
Не.

(CONTINUED)

39 CONTINUED:

39

ВТОРИ МЪЖ Трябва да
пуснем молба в полицията за
издирване.

Неда гледа неразбиращо.

НЕДА

Ами пуснете...

ПЪРВИ МЪЖ

Вие сте осиновители на...

(той поглежда документи) Рапунцел.

Молбата трябва да е от управата на
зоопарка и от вас. Така е.

НЕДА Разбирам, но
днес не мога. Сега отивам...

ПЪРВИ МЪЖ Добре е сега
да отидем в полицията, заедно.

Неда се оглежда объркана.

НЕДА

Ама вие сериозно...

ВТОРИ МЪЖ Утре може
и да е късно. Вече да е зад граница.

МАЯ Отиди. Ще те
чакам при тати.

НЕДА Добре. Подай ми
чантата. Не ми я подавай, тя е тук.

Неда си взима чантата и тръгва с мъжете.

Мая затваря вратата след нея и се обръща. Погледът ѝ отново попада
върху грамофона.

40 ИНТ. - БОЛНИЧЕН КОРИДОР - ДЕН

40

Мая върви по коридора и носи нещо в голяма чанта. До нея крачи
дядо Коледа. Срещу нея се появява докторът с две медицински
сестри.

МА

Я аз при татко.

(CONTINUED)

40 CONTINUED:

40

ДОКТОР

Побързай, защото
посещенията свършват.

МАЯ

Окей.

Докторът я спира. Дядо Коледа също се спира.

ДОКТОР

Пуйка ли му носиш? Щото
няма смисъл.

МАЯ

Не е пуйка.

Той се засмива нервно, защото тя отговаря съвсем насериозно на шегата му.

ДОКТОР

Имам предвид, че няма
как да мине през тръбичките.

МАЯ

Знам.

Медицинските сестри са смутени от черния хумор на доктора. Усмивват се с прекалено мила усмивка. Мая ги гледа с изучаващ поглед.

МЕДИЦИНСКА СЕСТРА

Татко ти има късмет с дъщеря като теб.

МАЯ

Ние сме две.

Мая се обръща и продължава с решителната си крачка към стаята.

Медицинските сестри не разбират какво има предвид тя и поглеждат към доктора.

ДОКТОР

Две дъщери.

Мая влиза в болничната стая.

41 ИНТ. - БОЛНИЧНА СТАЯ - ДЕН

41

Андрей както и преди е леко усмихнат. На съседното легло все още лежи диригентът.

МАЯ

Айде, тате! Стига си се
излежавал тук.

Навежда се и му прошепва.

(CONTINUED)

41 CONTINUED:

41

МАЯ (CONT'D)

Мисля днес да те водя вкъщи.

Мая вади нещо от чантата. Обръща се към дядо Коледа.

МАЯ (CONT'D)

Аре помогни де!

Дядо Коледа не помръдва, само наблюдава нейните действия. Мая изважда грамофона, който е донесла от дома им. Поставя го, слага плоча.

Търси с поглед къде да го включи. Намира някакъв контакт между кабелите на медицинските уреди.

МАЯ (CONT'D)

(към дядо Коледа)

Адски мрази опера. Направо ще скочи до тавана. И после се махаме оттук.

Мая пуска операта. Най-напред тихо и постепенно я усилва.

КЪМ

42 ИНТ. - АПАРТАМЕНТ НА ПЕНЕВ - ДЕН

42

Паралелен монтаж ни пренася ту в апартамента на Пенев, ту в болничната стая.

Пенев е сам в дома си седи пред тоалетката. Облечен е като мъж и разглежда женските си аксесоари сякаш ги вижда за първи път. При него операта също звучи от грамофонна плоча. Той взима червилото и го оглежда. После го отваря и започва внимателно да си го нанася върху устните.

КЪМ

43 ИНТ. - БОЛНИЧНА СТАЯ - ДЕН

43

Мая вече е усилила доста музиката. Уредите, които поддържат живота на Андрей започват да премигват, нещо нередно се случва с тях. Тялото на Андрей реагира на повредите като потрепва. Усмивката му става по-широка.

МАЯ

Тате, какво става? Не се шегувай така!

Андрей е отворил очи. Това уплашва Мая. Тя маха игличката, а плочата продължава да се върти в тишина.

В стаята нахлуват докторът и сестра.

Докторът дърпа Мая настрана. Докато сестрата оглежда пациента, докторът търси причината за проблема с уредите. Забелязва

(CONTINUED)

43 CONTINUED: 43

грамофона. Поглежда към Мая, която е застинала ужасена в ъгъла на стаята и поклаща глава. Той проследява кабела му и се пресяга. Успява да го изключи.

КЪМ

44 ИНТ. - АПАРТАМЕНТ НА ПЕНЕВ - ДЕН 44

Грамофона издава съскащия звук за край на плочата. Пенев все така седи пред тоалетката. Вглежда се в отражението си. Очите му са уморени. Това, което вижда му е безразлично. Той изтрива червилото.

КЪМ

45 ИНТ. - БОЛНИЧНА СТАЯ - ДЕН 45

Всички в стаята гледат напрегнато уредите. Показанията постепенно се нормализират. Докторът набутва грамофона обратно в сака, с който е донесен. Мая не мърда от мястото, на което е поставена.

Усмивката на Андрей постепенно изчезва. Работата на уредите се връща в обичайния си ритъм. Сестрата кимва към доктора, че нещата са наред.

ДОКТОР

Прибирай се. За малко да
убиеш баща си.

МАЯ

Исках да му помогна...

ДОКТОР

Вече на свиждане
само в мое присъствие!

Докторът ѝ подава сака и я избутва навън. Мая се опитва да хвърли последен поглед към баща си, но той е заобиколен от няколко души, които следят състоянието му и показанията на уредите.

46 ИНТ. - СТАЯ НА МАЯ - ДЕН 46

Грамофонът е в сака в ъгъла на стаята. Мая лежи на леглото си и гледа в тавана. Неда надниква дискретно в стаята. Мая не я забелязва.

Неда влиза и вади грамофона от сака. Поставя го на етажерката, на която си стои обичайно. Понечва да каже нещо на Мая. Отказва се и излиза от стаята.

Мая гледа към тавана, където има закачени много животни. Тя се заглежда във фигурата на слона, който сякаш се опитва да

(CONTINUED)

46 CONTINUED: 46

й каже нещо. Преминаваме в неин спомен от срещата с Ива и Андрей в зоопарка.

СПОМЕ

47 ЕКСТ. - ЗООПАРКА - ДЕН - Н 47

Ива, Мая и Андрей стоят пред клетката на слона, облежнати на перилата. Ива и Андрей са с гръб към него, а Мая го гледа.

ИВА

Да бе много си голяма...

МАЯ

Голяма съм.

АНДРЕЙ

Затова ли вече не ми казваш "тати".

МАЯ

Май да. Не ми е...

Вижте слона.

Тримата се заглеждат в огромното животно, което не помръдва.

ИВА

Какво слона?

МАЯ

Сякаш спи...

ИВА

Прав?

МАЯ

Те май така спят.

Слоновете сънуват ли?

АНДРЕЙ

Само когато спят. И аз снощи сънувах.

ИВ

А

Гот

ино ли беше?

АНДРЕЙ

Абе сън, нищо особено.

Андрей не е много сигурен, че иска да разказва.

МА

Я Нещо като

филм?

АНДРЕЙ

Горе-долу. Сънувах, че съм се наредил с колата на една опашка пред някакво езеро и чакам. По едно време разбирам, че като ти дойде реда, се мяташ с колата в езерото и готово.

(CONTINUED)

47 CONTINUED:

47

ИБ

А Какво готово?

АНДРЕЙ

Езерото те поема и
всичко свършва. Или започва...

МАЯ

Филм е по-интересно.

АНДРЕЙ

Обаче опашката от желаещи
много дълга. Някои си чакат в колите. Други
се събрали на групи, пушат и си говорят, че
вече им писнало да висят тук.

МАЯ

Егаси глупостите!

ИВА

Тихо.

Зазвучава мистична хорова песен. Мая гледа към слона, но
вниманието на Ива е насочено изцяло към разказа на Андрей.

АНДРЕЙ

Имаше и

разпоредител. Пуска една кола. Тя се
засилва, скача в езерото, но не може
да потъне. Езерото се е препълнило -
няма място.

Мая губи интерес към слона и също насочва вниманието си към
разказа на Андрей.

АНДРЕЙ (CONT'D)

И този разпоредителят дойде и каза, че
затварят. Немало повече празни места.
Цял ден висяхме там на студеното.

МАЯ

Ми да сте си облекли нещо
по-дебело.

АНДРЕЙ

Мислехме, че по-бързо
ще ни дойде редът. И разпоредителят

вика, че ако ни е важно утре да сме
тук, ама по-раничко. И така,
разотидохме се...

Вокалите са притихнали почти до шепот. Мая се взира внимателно в
Андрей.

МАЯ
Кво ли
значи тоя сън?

(CONTINUED)

47 CONTINUED: (2)

47

АНДРЕЙ

Не знам. Аз съм зъболекар. Просто
сън. Нищо не значи.

МАЯ

Да се плаша ли?

АНДРЕЙ

Няма защо да се плашиш.
Нали съм с теб.

МАЯ

Нали, тати?

АНДРЕ

Й "Тати" ли каза?

Мая се усмихва и го заплашва с юмрук. Андрей се смее. Слона се
размърдва.

ИВА

(към Андрей)

Каза ли й вече?

МАЯ

Какво да ми каже?

ИВ

А Хайде, кажи й.

МАЯ

Знам. Операция,
тръбички в носа. Връща се след осем
дена, вечерта.

Ива и Андрей се споглеждат.

ИВА

Не за това.

Ива поглежда към сестра си.

48 ИНТ. - СТАЯ НА ИВА - ДЕН

48

Ива лежи в леглото си. Тя си е спомняла същата сцена. Гледа детска
рисунка на Мая, която е нарисувала слон, на който пише "Тати", върху
който са се качили двете сестри.

Ива става от леглото. Взима телефона си и звъни.

ИВА

Мая, искам да
видя татко.

Ива затваря и се ослушва сякаш все още чува песента от нейния спомен
за разговора с Андрей.

49 ИНТ. - БОЛНИЧНА СТАЯ - ДЕН

49

Хористите отново са около леглото на диригента и пеят песента, която сме чули в спомена на Мая. Диригентът "ги слуша" в своята кома с диригентска палка в ръка.

Мая и Ива стоят пред леглото на Андрей. Хористите свършват песента и мълчаливо, под строй се изнасят.

На вратата се появява докторът и започва да ги гледа като надзирател. Двете го виждат, но не му казват нищо.

МАЯ
Вече не се усмихва.

ИВА
Сигурно не му е
много весело.

МАЯ
Когато идвах сама,
винаги се усмихваше.

ИВА
Не идвах, защото... и аз
не знам защо.

МАЯ
Защо се
страхуваш от татко?

ИВА
Не се страхувам от него.
Страхувам се от това легло. Да не го
намеря празно.

МАЯ
Ти си голяма вече...

ИВА
И че няма да знам къде
е отишъл.

МАЯ
Никъде не е
отишъл. Ето го.

Мая го посочва, сякаш Ива не може да го види. Ива го поглежда, но е все още притеснена.

Ива боязливо го погалва по ръката. Мая я наблюдава внимателно. След първото докосване Ива става по-смела и го погалва по лицето.

МАЯ (CONT'D)

По лицето хич не обича да го галят.

Ива се спира. Отдръпва ръката си.

(CONTINUED)

49 CONTINUED:

49

ИВА

Какво ще правим?

МАЯ

Няма нищо страшно.

Знаеш ли какви неща се случват?

ИВА

Какви?

МАЯ

Потопи, бури...

Мая хваща ръката на Ива.

МАЯ (CONT'D)

Добре, погали го по лицето, обаче
съвсем леко.

Ива го гали. Усмива се.

Докторът смачква незапалената цигара между пръстите си. Ива
поглежда към Мая.

ИВА

Камен много те харесва.

Каза, че си шантава и смела.

МАЯ

Да, бе.

ИВА

Да.

МАЯ

И аз ще го

погала лекичко.

Мая го погалва по бузата нагоре. Чува се характерния звук от набола
брада. Това я кара да се усмихне. Макар и колебливо Ива също се
усмива.

МАЯ (CONT'D)

(шепне)

Утре в училище искам да ти покажа
нещо.

ИВА

Пенев?

МАЯ

Глупости! Нещо
много по-яко.

Ива я поглежда въпросително. Мая многозначително повдига
вежди.

50 ИНТ. - ДОМ НА ИВА - ДЕН

50

Близнаците си играят в хола с очила за 3D кино. Гледат през тях Ирина, която наднича през прозореца навън. Тя наблюдава как Ива се прибира.

Входната врата се отваря и Ива влиза.

ИРИНА

Радвам се, че се прибра по-рано.

Ива хвърля чантата си на дивана до децата. Те проследяват с поглед падащия предмет, сякаш е някакво НЛО.

ИРИНА (CONT'D)

Много обичам, когато се прибиращ рано. Можем да си говорим.

ИВА

Винаги можем да си говорим.

*

ИРИНА

Да, но когато сме двете...

*

Близнаците поглеждат майка си с учудване.

ИВА

Дала си на децата 3D очилата ми за кино.

ИРИНА

Ако кацне НЛО.

ИВА

(иронично)

На двора ли?

ИРИНА

Да. Ей там. На поляната, точно гледах къде е подходящо за летящи чинии.

Ива се доближава до прозореца и поглежда към двора.

ИВА

Там е супер. Направо е идеално.

ИРИНА

За това извадих очилата. Да видят триизмерно извънземните.

*

ИВА

Те извънземните са си
триизмерни.

(CONTINUED)

50 CONTINUED:

50

ИРИНА

Не знам, Ива. Нека имат
очила. Не се случва всеки ден.

И близнаците пристигат до прозореца и започват да гледат навън към
поляната. Всички гледат натам сякаш очакват всеки миг чинията да
кацне.

ИВА

Бях при татко в
болницата.

ИРИНА

И той с
тая болница.

ИВА

Още е в кома. Преди
беше усмихнат. Сега вече не е.
Близнаците внимателно слушат разговора.

ИРИНА

Много странен случай е
неговият.

ИВА

Не е единствения случай...

ИРИНА

Той е единственият ти баща.
И винаги се е държал странно.
(шепне поверително)
Андрей не е от този свят.

ИВА

Престани.

ИРИНА

Казах го метафорично. Не
съм луда.

Ива изучава майка си, опитвайки се да разбере дали говори
сериозно.

ИВА

Според теб си била
омъжена за извънземен.

ИРИН

А Може да се каже.

ИВА

И аз съм извънземна... На

половина.

ИРИНА

Така е...

Между двете настъпва тишина. Те гледат през прозореца.

(CONTINUED)

50 CONTINUED: (2)

50

ИВА

Коко.

Ирина се заглежда през прозореца. Ива си тръгва към стаята. В този момент влиза Коко.

КОКО

Ето меееее!

Никой не го отчита. Само близнаците си слагат 3D очилата и го поглеждат.

51 ИНТ. - ДОМ НА МАЯ - ДЕН

51

Неда в сравнително добро разположение на духа разглежда албум със снимки. Близо до нея във фруктиера има голямо количество банани. Мая започва да се върти около майка си.

НЕДА

Виж, тук със сестра ти сте на първия ти учебен ден.

МАЯ

Аха.

НЕДА

А тук, това е през същия ден.

МАЯ

Да, верно.

НЕДА

Колко си приличате като малки.

МАЯ

Много, бе.

Мая тайно откъсва два банана и си ги слага в чантата.

НЕДА

Сега нямате такава прилика.

МАЯ

Ааааа, не.

НЕДА

Може би, когато порастнеш още пак ще си заприличате.

МАЯ

Няма как, ще си
заприличаме.

Мая слага още няколко банана в чантата.

(CONTINUED)

51 CONTINUED:

51

НЕДА

Нещо си разсеяна, за
какво мислиш.

МАЯ

Ще си заприличаме със
сигурност като порастна още малко.

Пъха още един банан в чантата. Неда я забелязва, но не ѝ казва
нищо. Усмихва се тайно. Бъзика я.

НЕДА

Да не мислиш
за момчета.

МАЯ

Глупости. Добре съм си.

Мая разперва ръце сякаш показва, че няма какво да крие.

НЕДА

Чантата ти се препълни.

МАЯ

Бананите са
супер полезни.

НЕДА

Не са ли много за теб? Да
не храниш някоя маймуна?

Мая поглежда бананите в чантата като да ги вижда за пръв път.

МАЯ

Добре, де... Харесвам си
един...от другия клас. Валери се казва.
Валери, да...

НЕДА

Валери?

МАЯ

Валери.

НЕДА

И Валери яде
много банани.

МАЯ

Много обича. Той страда

и от няква

болест и трябва да яде само банани.

Предимно, де... не само.

Мая поглежда към Неда с обезоръжаваща усмивка.

НЕДА

Ами занеси му.

Много е мило.

(CONTINUED)

51 CONTINUED: (2)

51

МАЯ

Е, мило е. Айде тръгвам, че ги яде в
точен час.

НЕДА

Върви да не изпусне часа.

Неда е на ръба да се захили, на Мая също ѝ става смешно. И двете
не си признават, че всичко им е ясно.

52 ИНТ - УЧИЛИЩЕН ТАВАН - ДЕН

52

Занемарено таванско помещение в училището пълно със стари чинове и
купища столове. Влизат Мая, Дебелия и Павел и се приближават до
маймунката, която е изправена върху едно бюро. Всеки вади купища
банани от чантата си.

ДЕБЕЛИЯ

Трябва да сме много
внимателни с храненето на
животното.

МАЯ

Що, бе, Дебел? Хайде
вземи да ни обясниш.

ДЕБЕЛИЯ

Щото може да затлъстее.
Маймуната не живее в естествената си
среда. Няма къде да изразходва енергия.
Значи, ако нормално приема по два
банана на хранене, в нейния случай
трябва да е наполовина.

МАЯ

А в твоя?

ДЕБЕЛИЯ

Какво в моя? Ако съм
на село и примерно ора земята по
цял ден, мога спокойно да си хапвам
по един бял хляб с лютеница и с
масло, и с малко месце. Сладко мога
да ям спокойно...

В този момент в таванското помещение влиза Ива. Оглежда с
почуда мястото.

МАЯ

Айде, бе.

Ива вижда маймунката и се сепва.

ИВА

Е, не!

Не е истина.

(CONTINUED)

52 CONTINUED:

52

МАЯ

Ива, тя няма майка.

ПАВЕЛ

Освен това тя си е ваша.

ИВА

И сега какво? Банани.

ДЕБЕЛИЯ

Банани, банани, но супер
внимателни трябва да сте.

ИВА

За да не
напълнее, нали?

ДЕБЕЛИЯ

Ето, личи си класата.

ИВА

Как ще се оправим?

МАЯ

Я виж колко народ
сме, как няма?

ИВА

Това вече е
отговорност.

МАЯ

Мислиш, че не знам ли?

ИВА

Ще кажа на Камен. Може
много да ни помогне.

МАЯ

Как? Да бере банани без
стълба ли?

Дебелия и Павел се засмиват шумно. Ива клати глава. Мая я вижда.

МАЯ (CONT'D)

Шегувам се, сестра ми.

Децата са подредили бананите на купчина, която се издига високо

над дребната маймунка.

53

ИНТ. - УЧИЛИЩЕН КОРИДОР - ДЕН

53

По коридорите на училището вървят Ива и Мая, Павел и Дебелия плътно ги следват. В далечния край на коридора се появява Камен.

МАЯ

Ей го твоето момче. Абе,
хубав си е.

(CONTINUED)

53 CONTINUED:

53

ИБ

А Дааа, хубав е.

МАЯ

Като от
някакъв филм е.

ИВА

От комедия...

МА

Я Да, ученическа.

Двете започват да се смеят. Камен ги вижда и също се захилва. После прави атрактивен скок.

Вече много са се приближили, когато Пенев излиза от класна стая и се озовава между тях и Камен. Мая и Ива се спират и стават сериозни.

ПЕНЕВ

Спокойно. Не съм страшен.

Ама никак не съм.

Пенев се опитва да погали Мая по главата, тя ловко се отдръпва.

МАЯ

Мен не ме е страх.

ПЕНЕВ

И няма защо.

ИВА

Довиждане, господине.

Пенев продължава в обратна на Камен посока. Камен се приближава.

КАМЕН

Тоя се опита да

те пипне.

МАЯ

Няма нищо.

КАМЕН

Има. Опитва се

да те пипне.

ИВА
Камене,
спокойно, бе човек.

КАМЕН
Опита се да гали Мая по
главата с мръсните си ръце.

(CONTINUED)

53 CONTINUED: (2)

53

МАЯ

Нищо не се е случило.

КАМЕН

Това вече няма да му
се размине.

ИВА

Камене...

МАЯ

Посегна неволно. Стига.

Мая вдига ръце в знак, че не иска да чува повече и тръгва в обратната посока. Павел и Дебелия увисват без посока. Камен гледа след Мая, учуден от реакцията ѝ, а Ива му прави знак с ръце да укроти топката.

54 ИНТ. - МУЗИКАЛЕН КЛУБ - НОЩ

54

Просторен клуб с рампа за скейтборд и кънки. Гърми силна музика. Екзалтирани тийнейджъри подскачат и протягат ръце към Ди Джей, покачен на висок пулт над рампата. Под него се разминават и скачат кънкъори и скейтъри.

Сред тълпата се движи група, в която са Камен, Ива и нейната приятелка Марина. Камен държи Ива здраво за ръката. Щастливи са, че са заедно на това място. Подскачащи младежи избутват Ива. Камен я защитава с тяло, заставайки между нея и подскачащите. Тя му се усмихва.

Тримата стигат до бара. Всеки вади банкноти и стотинки от джоба си и смятат колко имат.

КАМЕН

(надвиквайки музиката,
към Ива)
Ще прием ли?

ИВА

Много ясно!

Камен вдига ръка да поръчва. Ива сяда на бара и си бърбри с Марина. Двете приятелки се заливат от смях. Пред тях се плъзват чаши с алкохол. Тримата вдигат наздравица. Камен целува Ива и се отдалечава от бара.

Камен се качва на рампата и започва да прави ефектни подскоци под аплодисментите на тийнейджърите. Ива го гледа с усмивка. Марина се

отдалечава с момче в тълпата и помахва към Ива, която остава сама на бара, вперила поглед в изпълненията на Камен.

До нея се приближава момче и я заговаря. Ива завързва непринуден разговор. Той видимо е заинтригуван от нея и все по-разпалено разказва разни неща.

(CONTINUED)

54 CONTINUED:

54

Камен вижда това и е раздразнен.

Момчето е пияно и започва да действа настъпателно към Ива. Тя му прави знак да я остави на мира, но той става все по-агресивен.

Камен тръгва да се връща към нея през тълпата.

Момчето вече я е притиснало към бара и се опитва да я целуне.

Камен пристига и го хваща през кръста.

KAME

Н Ей, мърльооо!

НАХАЛНО

МОМЧЕ Къв си ти бе!

Двамата падат на земята. Започват да се бият. Наоколо цари хаос - някои младежи ги насърчават да се бият, други продължават да танцуват без да ги забелязват. Намесват се още момчета някои на страната на Камен, други - приятели на пияното момче.

От пулта на Ди Джея мъж от охраната започва да облива посетителите с вода в опит да прекрати бъркотията.

Водата, която залива тийнейджърите само ги екзалтира още повече. Настъпва пълна бъркотия, в която няколко яки мъжаги от охраната се опитват да се справят с десетина енергични тела, вкопчени един в друг. Ива се опитва да достигне до Камен, който е повален между няколко момчета.

55 ИНТ. - ТОАЛЕТНАТА НА КЛУБА - НОЩ

55

Двамата влизат в тоалетната и заключват вратата след себе си. Те са мокри до кости. От веждата на Камен тече кръв.

ИВА

(шепне)

Чакай...

Ива го придърпва към мивката и започва да отмива кръвта от раната. Тя откъсва малко парче плат от дрехата си и с него притиска раната. Камен сваля една от лепенките от пръстите си и с нея залепва импровизираната превръзка.

Двамата се гледат и се усмихват. На вратата се блъска. Те се засмиват. Ива се заглежда в лепенките на пръстите му. Започва една по една да ги маха като целува откриващите се места. Камен я гледа.

Ива преминава към другата ръка. Свободната длан на Камен влиза

под блузата ѝ и я гали по корема, а после по гърдите.

(CONTINUED)

55 CONTINUED:

55

Ива се обръща с гръб към него и сваля панталона си. Той също придърпва своя надолу. Отвън се блъска, вратата е на път да поддаде. Ива и Камен се преместват и подпират вратата с телата си. Той се опитва да проникне в нея. Не е особено сърчен - двамата се смеят и си помагат.

Камен най-сетне успява. Тя се обляга на вратата и на лицето ѝ се изписва смесица от удоволствие и неувереност. Той я целува. Тя здраво стиска ръцете му. Пръстите им са сплетени.

56 ИНТ. - УЧИЛИЩЕН ТАВАН - ДЕН

56

Маймунката скача от едно счупено бюро върху друго. Оглежда се бързо и отново прави ефектен скок като този път успява да се покатери високо върху един шкаф. Тя се държи така сякаш е в джунгла от мебели. От високата си позиция маймунката оглежда своите владения.

Камен и Ива са седнали на перваза на таванското помещение и се целуват. Прегърнали са се, а краката им висят навън.

Ива нежно се отдръпва от целувката и поглежда навън към покривите на съседните сгради.

ИВА

Харесва ми.

КАМЕН

Светът е под краката ни.

ИВА

(внимателно наднича
надолу, смее се)

Там ли е?

КАМЕН

Да.

ИВА

Честно малко ме е
страх тук на високото. Ама ми е
приятно, де.

КАМЕН

Н Няма нищо
страшно.

Камен оглежда околността с уверена усмивка.

КАМЕН (CONT'D)

Ако се засия мога да скоча ей там.

ИВ

А Върху

тополата?

КАМЕН

Да. Само нямам място

за засилка.

(CONTINUED)

56

CONTINUED:

56

ИВА

Ти и да имаш, няма да те пусна. Ако
не стигнеш до дървото...

КАМЕН

(перчи се на шега)

Никакъв шанс.

ИВА

(присламчва се до него

и го стисва за ръката)

Не те пускам.

КАМЕН

Не те и питам. Направо ще
те взема и с теб ще се метна.

ИВА

Ааааа, аз

съм тежичка.

КАМЕН

Глупости. Не ми тежиш.

Ива се усмихва и поглежда нагоре към небето. Един гълъб кръжи над
тях. Двамата го следят с поглед как каца на перваза срещу тях.

Камен следи движенията на птицата.

Ива се засмисля. Двамата мълчат, за кратко всеки попаднал в свой
свят.

Гълъбът рязко отлита нагоре. Камен го проследява с поглед.

Ива поглежда нагоре след птицата.

ИВА

Скоро няма да съм в
това училище.

КАМЕН

Н Още не е ясно.

ИВА

От седем годишна
идвам тук. Всеки ден.

Камен плясва с юмрук по перваза, а после се изправя. Ива прави
опит с жест да го спре, но не смее да посегне.

КАМЕН

Аз няма да оставя

нещата така.

ИВА

Моля те,

без глупости.

(CONTINUED)

56

CONTINUED: (2)

56

КАМЕН

Ще накарам тоя Пенев да съжалява.

ИВА

Камене, да не
удариш човека!!!

КАМЕН

Не ми е в категорията.
Друго съм измислил. Искаш ли да ти
кажа?

ИВА

Искам. Но не искам Мая да разбира...

КАМЕН Не
го мисли дребосъка.

ИВА

Разбра ли? Тя е
малка. И е чувствителна. Мрази
отмъщенията. Ако Мая разбере,
ще ти се разсърдя. Сериозно.

КАМЕН

Споко.

Камен ѝ подава ръка, подканвайки я да стане. Тя се поколебава, но го
хваща и също се изправя на перваза. Камен я гледа сериозен.

57

ЕКСТ. - УЛИЦИ - ДЕН / НОЩ

57

Интермедия. Минава време през очите на Мая.

58

ЕКСТ. - МАРШРУТКА - ДЕН

58

Мая се вози в маршрутка. Седнала е на седалката зад шофьора.
Погледът ѝ се рее навън през прозореца. Слага си слушалките и си
пуска песен. Това е весела песен в стил "Don't Worry, Be Happy". Тя се
усмихва. Поглежда към шофьора в огледалото за обратно виждане.
Той я поглежда въпросително. Тя му прави смешна физиономия.

59

ЕКСТ. - КОЛАТА НА АНДРЕЙ - ДЕН - СПОМЕН
Шофьоръ

59

т също ѝ прави смешна физиономия. Това вече е Андрей
и сме се пренесли от маршрутката в колата на Андрей на връщане
от срещата им в зоопарка. На предната седалка се вози Ива и
си потропва в такт с мелодията. Тя увеличава силата на звука.

Андрей и Мая си правят все по-абсурдни физиономии. Ива се залива от смях, но двамата се опитват да останат сериозни - ясно е че който се засмее губи.

(CONTINUED)

- 59 CONTINUED: 59
Накрая Андрей прави физиономия, която напомня за маймуна и
Мая се залива от смях.
- 60 ЕКСТ. - МАРШРУТКА - ДЕН 60
Шофьорът на маршрутка я гледа учуден. Мая му прави
физиономия на маймуна и слиза от маршрутка пред болницата.
- 61 ИНТ. - ПРИЕМНА В БОЛНИЦАТА - ДЕН 61
На пейките чакат няколко пациенти. Някои тихо си говорят. Мая стои
до една врата сякаш чака някого. Вратата се отваря и отвътре излиза
забързан санитар, който дори не я поглежда. Тя успява да задържи
вратата преди отново да се заключи и прониква в коридор на
отделението на Андрей.
- 62 ИНТ. - БОЛНИЧЕН КОРИДОР - ДЕН 62
Мая се промъква в коридора като внимава да не бъде забелязана. Прави
го уверено и ловко - не ѝ е за първи път да заобикаля забраната на
доктора.
През щорите на неговия кабинет тя го вижда как работи и прикляка
ниско. Той вдига поглед и я вижда без тя да разбере, но само се усмихва
и продължава работата си.
- 63 ИНТ. - БОЛНИЧНА СТАЯ - ДЕН 63
Мая влиза в стаята на Андрей и се натъква на Ирина. Тя е седнала на
съседното легло, което вече е празно - диригента го няма. Ирина гледа
към Андрей. Когато чува, че Мая влиза тя става бързо. Хваща я за
лицето и я придърпва към себе си. Мая не се противи. Ирина я гали и
прегръща.
- ИРИНА
Мая...
- МАЯ
Спокойно.
- ИРИНА
Извънземните могат да
направят с нас каквото си искат.
- МАЯ
Тук не могат. Тук е
болница.
- ИРИНА
Не се спират
пред нищо.
- МАЯ

По-добре се прибирай.
Тук нещо се разстройваш.

(CONTINUED)

63 CONTINUED:

63

ИРИНА

Андрей, лежи тук...

МАЯ

Още малко ще е тук. Иди

си у дома.

Ирина избърсва няколко сълзи от лицето си и се усмихва.

ИРИН

А Добро дете си.

МАЯ

Целуни близнаците.

Ирина вади от чантата си червило. Оправя си устните и забързана излиза от стаята. Мая остава загледана в Андрей. Той е все така безмълвен.

64 ИНТ. - КАБИНЕТ НА ДОКТОРА - ДЕН

64

Докторът седи зад компютъра си и работи. На бюрото има купища смачкани цигари. Той върти между пръстите си поредната.

Мая влиза и застава пред него.

МАЯ

Къде е диригента?...

ДОКТОР

Добър ден.

МАЯ

Почина ли?

ДОКТОР

Почина. Може да се каже -
отърва се. Мая...

МА

Я Баща ми как е?

ДОКТОР

Баща ти е в кома от доста време и...

МАЯ

Да, знам, че е в кома от доста
време. Няма ли нещо да се промени?

ДОКТОР Засега ще остане
в това състояние.

МАЯ

Докога?

(CONTINUED)

64 CONTINUED:

64

ДОКТОР

Никой не знае. Сърцето му е силно.

Както изглежда ще се помъчи още дълго на земята.

МАЯ Затова ли вече
не се усмихва?

ДОКТОР

Е то няма нищо смешно в това...

Мая надниква към екрана на компютъра му.

МАЯ А вие
какво работите?

ДОКТОР

(леко объркан от
въпроса)

Аз... едни таблици тук.

МАЯ Татко ми има ли го в
тези таблици?

ДОКТОР

Не.

(колебае се как Мая
тълкува отговора му)

В смисъл, няма го конкретно в тези...

МАЯ Ясно.

Довиждане, господине.

Мая излиза. Докторът смачква цигарата.

65 ЕКСТ. - ДОМ НА ИВА - РЕЖИМ

65

Мая върви с решителна крачка по улицата на Ива. Изкачва бързо стъпалата пред къщата и звъни. Отвътре се чуват стъпки. Докато чака да ѝ отворят Мая разсеяно се оглежда наляво-надясно.

Разглежда фасадата на къщата. Миг преди да се отвори вратата тя вижда, че Ива тайно и внимателно напуска къщата през прозореца. Отваря Ирина.

ИРИНА

Мая...

МАЯ

(окопитва се бързо)

Здрасти.

ИРИНА

Здравей? Ива ли търсиш?

(CONTINUED)

65 CONTINUED:

65

МАЯ

А, не.

ИРИНА Щото тя си

легна. Уморена била.

До Ирина подават глави близнаците. Мая им се усмихва. Те ѝ помахват мълчаливо.

МАЯ

Аа, няма проблем.

Мая се колебае. Ирина я гледа в очакване.

ИРИНА

(шепне)

Какво има, миличка?

Близнаците следят ситуацията със сериозни физиономии. Мая хвърля бърз поглед надолу по улицата. В далечината се мярва отдалечаващата се фигура на Ива с раница на гърба.

ИРИНА (CONT'D)

Да събудя ли Ива? Деца...

Тя кимва към близнаците. Те се споглеждат и понечват да тръгнат.

МАЯ (в

непривичната роля на
възрастен)

Деца! Не! В никакъв случай. Сестра ми
утре трябва да е отпочинала...
Има изпит! Не я будете.

Близнаците се връщат.

ИРИНА

(малко объркана)

Ами поне влез да пиеш един чай.

Мая поглежда отново към тъмната улица. Ива вече не се вижда.

МАЯ В никакъв случай.

И аз съм много
заета сега. Изпити.

Мая се чуди как бързо да приключи разговора.

МАЯ (CONT'D)

Само исках да те питам нещо за тях.

Мая посочва близнаците. Ирина я поглежда въпросително.

(CONTINUED)

65 CONTINUED: (2)

65

МАЯ (CONT'D)

Може ли някой ден да изляза с тях и
с Ива?

ИРИНА

Ами разбира се, че може.

МАЯ

Супер, благодаря. До скоро!

Мая се затичва по улицата. Ирина увисва на вратата учудена.

66 ЕКСТ - УЛИЦА - НОЩ

66

Мая се движи бързо по улицата и набира мобилния. Говори,
докато ходи. Оглежда се в търсене на Ива.

МАЯ

Ало, Ива, аз съм. Какво правиш?...

Как така?... Окей, щом трябва да

ставаш рано... Лягай, лягай, аз

само... Абе исках да те питам дали

някой ден да не излезем с теб и

близнаците?... Ей така, на разходка...

Супер! Аре чао!

Мая затваря телефона и ускорява крачка, вперила поглед в
тъмната улица пред себе си.

67 ЕКСТ. - БЛОКА НА КАМЕН - НОЩ

67

Двете баби седят на същата пейка пред кооперацията на Камен. Ива
стои права до тях с раница на рамо и гледа към блока.

БАБА 1

Седни при нас.

БАБА 2 Не я викай. Двете

сме си свикнали така.

БАБА 1

Казваш, така ни е добре.

Двете баби се гледат мигновено забравили за присъствието на Ива.

ИВА Няма да сядам,

благодаря. Така сте си идеални.

(CONTINUED)

67 CONTINUED:

67

Камен се приближава с колелото. Той не обръща никакво внимание на бабите и я целува по устните. Бабите гледат целувката с непроницаеми изражения. Камен показва на Ива малка кутия. Тя вади от раницата си нещо, увито в парче плат.

ИВА (CONT'D)

Това е.

Прибират нещата в раницата и Камен си я слага на гърба.

КАМЕН

Сигурна ли си, че няма да имаш
проблеми?

ИВА

Понякога се страхувам...

*

Тя се оглежда сякаш очаква някой да ги подслушва.

ИВА (CONT'D)

Но веднага се сещам за Френската
революция и страховете ми изчезват.

*

КАМЕН

Защо пък за Френската?

ИВА

Може би, защото за нея знам най-малко.

КАМЕН

Има някаква логика.

ИВА

Нали?

КАМЕН

Всъщност и аз нищо не знам за
Френската революция. Качвай се.

Ива се качва на рамката на колелото. Камен завърта педалите.
Двамата тръгват и преминават покрай Мая, която се скрива
бързо зад паркиран автомобил.

Тя следи отдалечаването им с поглед. За миг се поколебава,
но все пак взима решение и се затичва с всичка сила след
тях.

68 ЕКСТ - УЛИЦА ДО КЪЩАТА НА ПЕНЕВ - НОЩ

68

Колелото е завързано за ограда. Камен и Ива са се прегърнали
в тъмен безистен и наблюдават входа на къщата на Пенев.

Мая ги следи иззад ограда наблизо. Чува се отваряне на врата.

(CONTINUED)

68 CONTINUED:

68

Пенев, облечен като мъж, излиза от своя вход и тръгва по улицата. Когато се изгубва зад ъгъла, Камен и Ива пресичат улицата и застават пред неговата кооперация. Ива остава на тротоара с раницата, а Камен с няколко ловки движения се изкачва по фасадата на кооперацията. Ива го наблюдава отдолу. Той се изгубва от погледа й.

Мая наднича иззад оградата. Вижда как сестра й пристъпва от крак на крак и гледа ту нагоре, ту към входната врата.

След малко се чува как входната врата на кооперацията се отключва автоматично по домофона. Ива влиза вътре.

Мая бързо тичешком пресича улицата и влиза в отсрещния вход.

69 ИНТ. - КООПЕРАЦИЯ СРЕЩУ ДОМА НА ПЕНЕВ - НОЩ

69

Мая се изкачва бързо по стъпалата до площадката, откъдето с Ива са наблюдавали Пенев. Отсреща в неговия апартамент е тъмно, но след малко се виждат светлинките на фенери, които се движат из стаите.

Мая гледа напрегнато и се опитва да различи какво става зад стъклата на прозорците. На единия прозорец се появява лицето на Ива.

В този момент лампата на стълбището при Мая светва. Мая стресната се отдръпва назад, за да не бъде видяна. Тя се ослушва и чува, че по стълбите нагоре се качва човек. Тя понечва да тръгне нагоре, но вижда, че има само още един етаж. Спира се и тръгва надолу с подскачаща детска походка.

На долната площадка се разминава с мъж, помъкнал няколко чанти.

МАЯ

(чурулика)

Добър вечер!

МЪЖ НА СТЬЛБИЩЕ

Добър...

Мъжът изобщо не я поглежда.

Тя стига най-долу, където отваря и затваря входната врата. Чака. Ослушва се. Някъде горе хлопва врата на апартамент. Лампата на стълбището угасва. Тя понечва да тръгне пак нагоре, но някакъв шум откъм улицата я кара да се обърне.

През малкото прозорче на входната врата тя вижда как Ива и Камен излизат от входа на Пенев. Те се качват на колелото и тръгват.

Мая излиза от входа и оглежда улицата. Безлюдно е.

(CONTINUED)

69 CONTINUED: 69

Погледът ѝ пълзи по фасадата на сградата, повтаряйки пътя на Камен.

70 ИНТ. - АПАРТАМЕНТ НА ПЕНЕВ - НОЩ 70

В тъмното просветва фенерчето на мобилен телефон. Мая влиза през прозореца. Ослушва се и когато се уверява, че в апартамента е тихо, продължава навътре.

Светлината от фенера пълзи по стените. Там висят портрети на оперна певица - все една и съща, но в различни представления.

Мая стига до стаята, която гледа към кооперацията отсреща. Започва да разглежда още по-внимателно. Изследва тоалетката, пред която Пенев се гримира. Вижда червилото, което му е върнала и го побутва.

На огледалото има закачена стара снимка. На нея се виждат оперната певица и малко момче. Снимката някога е била скъсана, така че да отдели жената от момчето, а после е лепена. Жената е с рокля на цветя. Същата рокля виси на вратата на гардероба в стаята на Пенев. Това е и същата рокля, с която сме го видели в операта. Мая пипа материята.

Тя отваря няколко долапа и накрая се спира на един от тях, в който лежат документи и албум с изрезки от вестници. На една от тях се вижда интервю с певицата и заглавие "ОПЕРАТА Е МОЯТ ЖИВОТ". Мая започва да разглежда изрезките. Погледът ѝ е концентриран, докато чете.

От албума изпада пощенски плик. Мая го оглежда. Адресиран е до Пенев. Тя го отваря. Първото, което вижда е снимка на оперната певица с малко кученце в ръка, застанала на амстердамски мост. Мая разгръща лист с кратко писмо и започва да го чете.

В този момент се чува отключване на входната врата. Мая бързо връща албума на мястото му и се скрива зад вратата. През процепа вижда как Пенев влиза и се събува. Тя се оглежда, опитвайки се да измисли изход.

Пенев влиза в тоалетната. Мая с тихи стъпки минава зад гърба му и стига до прозореца, от който е влязла. Покатерва се ловко и излиза, но бутва чаша, която с шумен трясък пада в кухнята.

Появява се Пенев и вдига чашата като се оглежда.

Отвън Мая е притихнала на балкона отвън.

*

Пенев изсвирва няколко тона на пианото и затваря балконската врата без да излезе и да види Мая.

*

*

71 ИНТ. - ДОМ НА МАЯ - НОЩ/ДЕН

71

Мая лежи в леглото си на една страна с отворени очи. Стаята е тъмна, само под вратата се процежда светлина. Сянката на нечий крак приближава до вратата. Отваря се и светлината влиза в стаята. Мая се усмихва и затваря очи, правейки се, че спи.

Андрей тихичко приближава леглото. Той се навежда и известно време гледа Мая. Тя спи доста убедително, но Андрей знае, че тя се преструва, а тя знае, че той знае и лека усмивка плъзва по лицето ѝ. Той също се усмихва, а после се навежда и нежно я целува по бузата. После я погалва по главата и прошепва в ухото ѝ.

АНДРЕЙ

Време е.

В този момент Мая се събужда. Стаята ѝ е огряна от слънчева светлина. Над нея се е навела Неда, която я целува и също прошепва.

НЕДА

Време е.

Мая е леко объркана от съня, но усмихната.

МАЯ

Мамо, спя дълбоко.

*

НЕДА

Знам, но трябва да ставаш.

Мая бързо се разсънва. Сяда в леглото. Протяга се. Неда вади иззад гърба си огромен клон с банани. Мая се смее.

НЕДА (CONT'D)

Занеси ги в зоопарка. Всички маймуни да хапнат.

МАЯ

Благодаря ти.

НЕДА

И ония маймуни Павел и Дебелия почерпи.

Мая прегръща клона, сякаш е човек. Неда излиза от стаята.

*

Мая се замисля се, опитвайи се да се отърси от съня и умората.

*

КОРИДО

72 ИНТ. - УЧИЛИЩЕН Р - ДЕН 72

Мая върви през училищния коридор. Носи клона с бананите, покрила го е с якето си и се опитва да го прикрива, разминавайки се с директора и учителката. Те не ѝ обръщат никакво внимание, защото са потънали в оживен разговор.

73 ИНТ. - УЧИЛИЩЕН ТАВАН - ДЕН 73

Мая, Дебелия и Павел влизат на тавана на училището. Мая подпира вратата със стол, за да не може никой да влезе. Маймунката стои върху стол и ги очаква.

ПАВЕЛ

Оф, тоя Рапунцел...

ДЕБЕЛИЯ

Какво ѝ е? Има си

цял таван.

МАЯ

Ти живеи

тук, чинове.

ДЕБЕЛИЯ

Рапунцел както не е била

в Африка, не знам...

МАЯ

Какво пак

плямпаш, Дебел.

ДЕБЕЛИЯ

Ако вземе да излезе на

перваза и да залитне.

МАЯ

Как ще

залитне маймуна?

ДЕБЕЛИЯ

Да не падне, бе.

Затова се притеснявам. Да не

се утрепа животното.

МАЯ

И да падне, пак ще е по-

свободна от клетката в зоопарка.

Павел и Дебелия се споглеждат притеснени от дръзките ѝ думи.

МАЯ (CONT'D)

Взимайте по един банан.

Момчетата си взимат банани и започват да ги белят до прозореца. Двамата мълчат и докато отхапват от бананите хвърлят кратки погледи към Мая.

Тя сяда на стол пред маймунката. Прекрачва го с крака.

(CONTINUED)

73 CONTINUED:

73

МАЯ (CONT'D)

Виж ги. И те са гладни.

Маймунката я гледа. Хулиганската осанка на Мая преминава в сериозност. Тя говори тихо, за да не я чуват другите.

МАЯ (CONT'D)

Рапунцел, Рапунцел, добре си си ти...
Имаш късмет. Ето ние те обичаме.
Татко ми също те обича. Мама ти прати храна...

Дебелия я чува, че говори нещо и се обръща.

ДЕБЕЛИЯ

Какво?

МАЯ Нищо.

Гледай си банана!

Дебелия свива рамене и се обръща обратно към Павел. Двамата репетират двуглас с ритми. Дебелия не е много умел.

МАЯ (CONT'D)

(към Рапунцел, още по-тихо)

А Пенев си няма нищо. Няма майка, няма приятели, няма маймуна. В целия свят е сам. Дори и тук в училище е сам.

Маймунката държи банана си, но не го яде, а гледа Мая и се чуди на думите ѝ.

74 ИНТ. - АПАРТАМЕНТ НА ПЕНЕВ - НОЩ

74

Пенев е облечен в роклята на цветята. Седи на стол пред тоалетката. Огледалото е срещу него и той се вглежда в себе си. После погледът му се насочва към гримовеите върху тоалетката и попада върху червилото. За миг го гледа сякаш е нещо много чуждо. После посяга и го взима в ръка. Внимателно започва да го полага върху устните си.

Виждаме как Пенев се гримира през обектива на скрита камера. Лампичка примигва върху дисплея на камерата. Друга лампичка свети върху записващото устройство.

Пенев се поглежда за последен път в огледалото и излиза.

75 ИНТ - ДОМ НА ИВА - НОЩ

75

Близнаците са заспали на канапето в еднакви пози.

Ирина и Коко гледат телевизия. На екрана тече предаване без звук, в

което Коко обяснява нещо пред президентството. Ирина

(CONTINUED)

75 CONTINUED:

75

гледа през прозореца. До телевизора са наредени няколко дистанционни. Коко взима едното и го насочва. В този момент забелязва празно място, където е стояло записващото устройство.

КОКО

Къде ми е записващото
устройство?

ИРИНА

Аз си знаех, че има
извънземни.

КОКО

Ирина!

Близнаците леко отварят очи. Правели са се на заспали. Тайно следят спора на своите родители.

ИРИНА

Извънземните понякога
взимат записващи устройства и чрез тях...

КОКО

(поклаща глава)

Сигурно пак Ива го е взела. Я деца
проверете!

Близнаците тръгват към стаята.

76 ИНТ. - СТАЯ НА ИВА - НОЩ

76

Близнаците влизат в стаята. Виждат че Ива спи в леглото си.
Приближават се.

Повдигат леко завивката и виждат отдолу наредени дрехи и възглавници, за да изглежда, че Ива е там и е завита през глава.

77 ИНТ - ДОМ НА ИВА - НОЩ

77

Близнаците се връщат в хола и скачат обратно на канапето. Коко ги гледа въпросително. Близнаците клатят глава едновременно.

КОКО

Аз ли го взех това
устройство в офиса?... Добре де,
защо няма звук сега?...

Децата пак си лягат на дивана и се гушват едно в друго. Коко се мъчи

да усили звука с дистанционното. Ирина не му обръща внимание. Гледа ту към близнаците, ту навън през прозореца. Коко я поглежда и спира да се мъчи с дистанционното.

KOKO (CONT'D)

Само се въртиш. Какво има?

(CONTINUED)

77 CONTINUED:

77

ИРИНА

Няма звук. Това е добре,
защото децата заспиват.

Ирина продължава да гледа през прозореца.

КОКО

Не гледаш внимателно.
Навън няма нищо, гледай телевизора.

ИРИНА

Чакам.

КОКО

Какво чакаш? Този канал
просто няма звук и това е.

ИРИНА

Чакам извънземните... да
те вземат.

Настъпва кратко мълчание. Коко се окопитва.

КОК

О Извънземни
няма.

Ирина взема дистанционното от ръцете му и спира телевизора.
Внезапно е съвсем спокойна, но твърда.

ИРИНА Стани

и си иди в стаята.

КОКО

Гледах...

ИРИНА

Лягай си.

КОКО

Децата тук ли ще...

ИРИН

А Там, където реша.

Коко внезапно се отказва да спори, сякаш е обезсилен. Той става и
излиза от стаята. Ирина мятя завивка върху децата и отива до
прозореца. Гледа към небето.

78 ИНТ. - АПАРТАМЕНТ НА ПЕНЕВ - НОЩ

78

През прозореца в апартамента на Пенев се вижда нощното небе.
Появява се силуета на Камен. Прозорецът се отваря. Камен влиза в
апартамента.

(CONTINUED)

78 CONTINUED:

78

Бързо се придвижва до входната врата и натиска домофона.
Отваря вратата на апартамента и поглежда надолу. По стълбището
нагоре тича Ива. Тя достига вратата и влиза вътре.

Ива диша тежко. Камен ѝ прави знак да е малко по-тиха.

КАМЕН

Всичко наред ли е?

ИВА

Наред е. Първият път беше по-
вълнуващо...

КАМЕН

Сега не е ли? Ако се върне Пенев
веднага ще стане интересно.

ИВА

(смее се)

Ще се върне друг път! Тая опера е
четири часа...

Двамата се движат уверено през апартамента. Ива се подсмива
към Камен.

ИВА (CONT'D)

Ако си притеснен, само се сети за
френската революция.

Камен се засмива.

КАМЕН

Ясно! Много смела си станала. Айде
да вършим работа. Не ми се идва пак
тук, гадно ми е.

ИВА

Мен пък ме кефи...

Камен я мушва в ребрата и двамата тихо се засмиват. Светлинката на
фенера се насочва към камерата, скрита високо над прозореца.

*
*
*
*
*
*
*
*
*
*
*
*

79 ИНТ. - ОПЕРА -НОЩ

79

Пенев е пак в полупразната оперна зала. Той гледа изпълнителката, която полага огромни усилия в изпълнението на арията си, но той не чува и звук. Пенев оглежда малкото хора в залата.

Пенев връща погледа си към сцената. Певицата се е хванала за сърцето и пее над трупа на герой от операта.

*

Пенев става и си тръгва от залата.

*

80 ИНТ. - АПАРТАМЕНТ НА ПЕНЕВ - НОЩ

80

Камен е събрал нещата в раницата и отваря входната врата. Оглежда се за Ива.

КАМЕН

Ива!

Отговор не се чува. Той се връща в стаята с тоалетката и я вижда приведена над албум с изрезки от вестници. Тя тъкмо разгръща писмо.

КАМЕН (CONT'D)

Ива...

Тя се обръща.

ИВА

Тихо, бе.

КАМЕ

И Какво е това?

Ива не му отговаря и продължава да разглежда писмото.

КАМЕН (CONT'D)

Ако не тръгнем сега няма да успея да кача записите. Точно в десет ненормалникът пуска алармата в училище.

ИВА (без да

вдига глава)

Давай. След малко идвам. И така ще вися да те чакам докато излезеш отвътре.

Камен се колебае.

КАМЕН

Окей. Колелото остава за теб. Не се бави!

(CONTINUED)

80 CONTINUED:

80

Камен ѝ хвърля ключа за катинара на колелото. Той пада върху албума, а тя бързо го прибира в джоба си.

КАМЕН (CONT'D)

Чакам те пред училище.

Камен излиза.

Ива сгъва току що прочетено писмо и го оставя на тоалетката. Разгръща албума с изрезки от вестници.

Заглавията и снимките представляват детайли от живота на известна оперна певица. Някои изрази са подчертани с маркер: "САМО НА СЦЕНАТА СЕ ЧУВСТВАМ У ДОМА", "НАПУСНАХ СТРАНАТА, ЗА ДА УСПЕЯ", "ИЗКУСТВОТО Е МОЕТО СЕМЕЙСТВО". Ива все повече потъва във фрагментите от албума. Текстовете и снимките показват внушителна жена със самочувствие, окъпана в слава.

*

В този момент звъни телефонът на Ива. Тя се стряска и бързо го вдига.

МАЯ

Ива.

ИВА

Казвай

бързо какво има.

81 ИНТ. - КОРИДОР НА БОЛНИЦА - НОЩ

81

Мая говори със сестра си. Виждаме само лицето ѝ.

МАЯ Вие пък големите
сте много заети нещо...

Паралелен монтаж на разговора до влизането на Пенев.

82 ИНТ. - АПАРТАМЕНТ НА ПЕНЕВ - НОЩ

82

Ива продължава да разлиства изрезките и да ги разглежда.

МАЯ

Абе, Рапунцел...

ИВ

А Какво за нея?

МАЯ

Да вземем

да я пуснем.

На Ива ѝ трябва миг да превключи.

ИВА

Мая, тя не може да

живее в града сама!

(CONTINUED)

82 CONTINUED:

82

МАЯ

Това няма как да го знаеш.

Я виж как добре се оправя на тавана.

Обаче там е самичка.

ИВА

Изобщо не е самичка.

Побъркахте я от банани.

Мая не отговаря. Ива поглежда телефона, защото решава, че връзката е прекъснала.

ИВА (CONT'D)

Мая?

МАЯ

Тук съм. Мисля си.

ИВА

За какво?

МАЯ

За Пенев.

Ива се сепва.

ИВ

А Какво за него?

МАЯ

Да го оставим на мира.

Какво като носи роклята на майка си?

Ива поглежда снимката над огледалото, на която се вижда Пенев като дете и майка му, облечена в тази рокля. В този момент на вратата зад гърба ѝ се появява Пенев, облечен в същата рокля. Ива е замислена над думите на Мая и още не го вижда.

ИВА

Ти откъде...? Кога си
влизала тук? Там...

МАЯ

Няма значение. Той не е
добре... И тати не е добре. Защо се
правиш, че не забелязваш? Всички се
правите, че не забелязвате.

ИВА

Мая, аз...

Ива усеща, че има някой зад гърба ѝ. Обръща се и вижда Пенев, който

се е облегнал в рамката на вратата.

(CONTINUED)

МАЯ

Спокойно, няма нужда да
се занимаваш с това. Голяма си, но има
някои неща, които големите не разбират...

Ива отпуска телефона от ухото си. Известно време двамата се гледат
безмълвно. От телефона в ръката се чува гласът на Мая.

МАЯ (CONT'D)

Затова ти не го мисли. Аз само ще му
пусна нашата песничка, той ще се
зарадва... Айде.

Ива поглежда към дисплея - разговорът е приключил.

Пенев я гледа с ледено изражение.

Ива не помръдва. В едната ръка държи телефона си, а в другата албума
с изрезките. Пенев оглежда цялата стая и погледът му се спира върху
писмото на тоалетката. Той го посочва.

ПЕНЕ

В Прочете ли го?

Ива кимва. Пенев е саркастичен.

ПЕНЕВ (CONT'D)

Как ти се стори?

ИВА (гласът

й трепери)

Кани ви да се видите... Изпраща ви
билет...

ПЕНЕВ

Много мило от нейна
страна. Иначе с моята учителска заплата,
къде ти...

ИВА

Господин Пенев, аз
само исках да разбера.

ПЕНЕВ

И какво разбра,
мойто момиче?

Пенев прави неочаквана заплашителна крачка към Ива. Тя

отстъпва.

ПЕНЕВ (CONT'D)

Какво си мислиш, че разбра? Ето,
господин Пенев е сродна душа, и той е
като нас. Майка му в кома, баща ни в
кома. Виж ти, и травестита душа носел!

(CONTINUED)

82 CONTINUED: (3)

82

ИВА

Не, не си помислих това...

Гласът му качва една октава нагоре.

ПЕНЕВ

Не ме интересува какво си си
помислила! Защото няма откъде да
знаеш! Баща ти не е заминал, не те е
оставил, за да завладява света. Баща
ти е бил тук, нали така?

ИВА

Така беше...

Пенев изтръгва албума от ръцете на Ива и го захвърля на пода.
Разпиляват се снимки от бляскавите мигове на оперната певица
по световните сцени.

83 ИНТ. - КОРИДОР НА БОЛНИЦА - НОЩ

83

Мая ходи по болничния коридор. Кадрите са крупни, за да не е
съвсем ясна локацията. Тя чува шум, оглежда се и продължава.

84 ИНТ. - АПАРТАМЕНТ НА ПЕНЕВ - НОЩ

84

Пенев стои пред снимка на майка си. Ива е все така зад гърба му и не
смее да мръдне.

ПЕНЕВ

Сигурно и тя ме е
обичала. Сигурно затова ми прати
билета. За да ми го каже. Само че като
пристигнах не можеше да говори, нито
да ме види колко съм пораснал.

ИВА (все
така уплашена)

Сигурно е искала да ви каже, че е
мислила за вас. Че съжалява, че...

ПЕНЕВ Съжалява! Сигурно.
Обича ме. Вероятно, нали съм й син.

ИВА

Поне сте се видяли накрая, за малко...

ПЕНЕВ

(засмива се горчиво)

Видяли сме се! Тя никога не ме
виждаше.

Пенев сядна на тоалетката. Завърта между пръстите си писмото.

(CONTINUED)

84 CONTINUED:

84

Ива е притихнала и не смее да мръдне.

ПЕНЕВ (CONT'D)

Чаках. Да отвори очи, да ме погледне, да каже защо ме повика, защо си тръгна...

ИБ

А Нищо не казват.

Сълзи започват да се стичат от очите на Пенев. Гримът му се размазва, но той не обръща внимание.

ПЕНЕВ

Не казват...

85 ИНТ. - БОЛНИЧНА СТАЯ - НОЩ

85

Лицето на Андрей. Мая го гледа. Апаратите тихичко работят.

86 ИНТ. - АПАРТАМЕНТ НА ПЕНЕВ - НОЩ

86

Пенев говори на себе си.

ПЕНЕВ Докторът... Повика

ме на разговор.

Каза, че имам право като неин син аз да подпиша документа...

ИБ

А Какъв документ?

ПЕНЕВ

Подписваш и даваш на някой свободата да си тръгне.

(поглежда я през рамо)

Като да отвориш прозореца, за да може маймунката да си тръгне от тавана...

Ива е изненадана. Пенев поклаща глава с тъжна усмивка.

ПЕНЕВ (CONT'D)

Казах ти. Нищо не разбираш.

Ива прави малка крачка към него.

ИВА

Какво стана с документа?

ПЕНЕВ

Подписах. Децата имат право. Няма

значение дали си ги обичал или не,
децата могат да решават тези неща.

(CONTINUED)

86 CONTINUED:

86

Ива се замисля, но внезапно се сеща нещо.

ИВА
Господин Пенев,
трябва да тръгна веднага. Много е
спешно!

Той я поглежда и мълчи. Тя бавно пристъпва и го заобикаля. Когато стига до вратата се обръща.

ИВА (CONT'D)
Извинявайте...

ПЕНЕВ
Тръгвай!

Тя бързо излиза от стаята. Чуват се само бързите ѝ стъпки надолу към изхода на кооперацията.

Пенев остава сам пред залепената снимка с майка му. И двамата са облечени в една и съща рокля.

87 ЕКСТ. - ДВОР НА БОЛНИЦАТА - НОЩ

87

Ива върти бързо педалите. Лицето ѝ е напрегнато. Задъхана е, но не спира. Влиза на скорост в двора на болницата.

Мая седи на пейка пред болницата. В краката ѝ е грамофонът. По-назад, на друга пейка е седнал Дядо Коледа.

Ива захвърля колелото на една страна и прави последните крачки към Мая бавно и внимателно, сякаш се страхува да не я изплаши. Мая вдига поглед. Когато Ива сяда до нея дядо Коледа става от задната пейка и си тръгва.

Двете сестри се гледат известно време. Ива протяга ръка към сестра си и я придърпва към себе си. За първи път Мая се отпуска на рамото на Ива. За първи път Ива я прегръща както голям човек прегръща малко дете.

МАЯ
Тати...

ИВА
(прекъсва я нежно)
Знам. Спокойно.

МА
Я Всичко свърши.

ИВА
Нищо не е свършило.
Чакат ни доста неща.

МАЯ
Чакат ни, още
сме малки.

(CONTINUED)

87 CONTINUED:

87

Брадичката на Мая трепери, но тя прави всичко възможно да не се разплаче.

ИВА

Особено ти.

МАЯ

Особено аз.

Сълзите вече се спускат свободно по лицето на Мая. Ива я придърпва още по-близо до себе си. Мая заравя главата си в скута ѝ. Чува се любимата им весела песничка.

Мая спира да плаче и се ослушва, сякаш чува песничката. Грамофона лежи на пейката до тях. Плочата не се върти. Игличката е увиснала над нея. По бузите на Ива се стичат сълзи.

88 ИНТ. - БОЛНИЧНА СТАЯ - НОЩ

88

Чертата за сърдечния ритъм на Андрей е равна. Медицинска сестра разкача уредите. Андрей е в покой и усмихнат.

Докторът поглежда през прозореца към момичетата. Вади поредната си цигара. Разглежда я. Запалва я. Набира телефон.

89 ИНТ. - ДОМ НА МАЯ - НОЩ

89

Неда глади рокля. Телефонът звъни. Тя поглежда към дисплея. Без да вдига телефона тя спира да глади и облича роклята си.

90 ИНТ. - ДОМ НА ИВА - НОЩ

90

Коко лежи в леглото си с отворени очи. До него са се сгушили близнаците и спят.

Ирина е пред прозореца в хола и гледа навън. Усмихва се, защото вижда как в небето на града се издига летяща чиния и изчезва в посока Луната.

91 ЕКСТ. - ДВОР НА БОЛНИЦАТА - РЕЖИМ/УТРО

91

Над града се носят малки облаци, които от сиви стават все розови. Развиделява се. Цялото небе над сградите придобива розови оттенъци.

Ива и Мая са все така на пейката.

МАЯ

Тихо е.

Ива не отговаря, но стисва ръката ѝ.

(CONTINUED)

91 CONTINUED:

91

МАЯ (CONT'D)

Защото всички спят до късно...

Двете оглеждат околните притихнали сгради.

МАЯ (CONT'D)

Пенев дали спи с нощница?...

Ива се засмива за миг, но после изведнъж се сеща нещо много важно.
Става рязко от пейката.

ИВ

А Бързо, ставай!

Мая я гледа с неразбиращ поглед, но и не се съпротивлява много,
а става.

ИВА (CONT'D)

Тръгваме!

Ива помъква Мая. Двете се качват на колелото - Мая на рамката, Ива
силно завърта педалите.

92 ЕКСТ. - УЛИЦИ - УТРО

92

Колелото с двете момичета спира пред училището. Вратата е
отворена, чистачка тъкмо почиства стъпалата.

ИВА (към

чистачката)

Директорът дойде ли?

ЧИСТАЧКА

Спокойно, бе, момичета. Тука
е! Преди малко дойде.

Ива се затичва нагоре по стълбите с всички сили. Мая се опитва да я
догони.

93 ИНТ. - КАБИНЕТ НА ДИРЕКТОРА - УТРО

93

Директорът се е облегнал на бюрото. Зад гърба му учителката отваря
вратите към системата за наблюдение и я включва.

ДИРЕКТОР

Не разбирам вашето

решение... За мен

вие сте един от най-ценните ни кадри.

Той скръства ръце и се замисля. Екранчетата от охранителните камери
зад гърба му започват да светват едно след друго. Директорът поклаща

глава към някого, който седи срещу него, а лицето му издава учудване.

Последен се включва големият централен екран. На него се вижда
стоята в апартамента на Пенев. Камерата е насочена към

(CONTINUED)

93 CONTINUED:

93

тоалетката. За момента там няма никой. Учителката тъкмо поглежда към кадъра с недоумение, когато в стаята с гръм и трясък влиза Ива.

ИВА
Господин директор!

Всички я поглеждат изненадани. Включително и Пенев, който седи на същото канапе, на което Ива и Мая получиха своето предизвестие за изключване.

ИВА (CONT'D)
Господин директор,
всичко това е голяма тъпотия!

ДИРЕКТОР
Моля?!

Мая също дотичва в стаята. Виждайки Пенев тя се стъписва, но Ива все още не го е забелязала. Учителката поглежда ту към тях, ту към екрана, на който се вижда как в стаята влиза Пенев, носейки в ръка роклята на цветя.

УЧИТЕЛКА
А Господин директор!
Директорът понечва да се обърне към учителката и екраните.

ИВА
Тихо! Няма господин
директор! В сградата има пожар.
Напуснете веднага!
Никой не реагира.

МАЯ
(изведнъж се включва
със силни викове)
Пожааар! Всичко гори! Пожааар!

Тя се втурва към директора и започва да го тегли към изхода. Той се е запънал, учителката го дърпа от другата страна.

ДИРЕКТОР
Какво е това
безобразие?! Това е някаква пълна
лудница! Изключени сте! Край! Нито
ден повече в моето училище!
УЧИТЕЛКА
Господин директор, вижте...

Учителката се опитва да привлече вниманието му към екрана, където Пенев, все още облечен в мъжки дрехи, се кани да облече роклята.

(CONTINUED)

Ива грабва тежък бюст на възрожденска личност от бюрото на директора и разбива екрана.

В стаята настъпва пълна тишина. Всички гледат стъписани към Ива, която след кратко колебание за по-сигурно го блъсва екрана още няколко пъти.

Накрая отваря шкафа под екраните. Учителката се опитва вяло да я спре, но е твърде шокирана. След като изтръгва някакви жици Ива накрая намира записващото устройство и го вади от шкафа с категоричен жест.

Директорът и учителката са стъписани. Всички са застинали - Ива с бюста и устройството в ръце; Мая все още хванала ръкава на директорското сако; Пенев, изправен се до канапето.

ДИРЕКТОР

(с изтънял от ужас
глас)

Обадете се на полицията!

Учителката понечва да тръгне нанякъде, но Ива прави малка
крачка към нея и тя отново застива на място. Пръв се размърдва
Пенев - той отива при Ива. Най-напред взима от ръката й бюста
и го връща на мястото му, а после и я взима за ръка и я
отвежда към вратата на стаята.

ПЕНЕВ

Спокойно.

По пътя към вратата той подхваща и Мая. Двете се подчиняват без съпротива.

ДИРЕКТОР

Благодаря ви, господин

Пенев! Като

един достоен учител, моля отведете
тези подивели деца.

Мая и Ива поглеждат към Пенев. Той поклаща глава.

ДИРЕКТОР (CONT'D)

И ви моля да размислите за вашето
напускане!

На вратата Пенев се обръща.

*
*

ПЕНЕВ
Няма начин

да размисля.

Той вади от джоба си червилото и го поставя на масичка до вратата.
После излиза. Директорът и учителката гледат червилото, бавно
осъзнавайки какво означава то.

94

ЕКСТ. - УЧИЛИЩЕН ДВОР - ДЕН

94

Вратата на училището е все така отворена. Чистачката се е подпряла на метлата си. От училището излизат Пенев, Ива и Мая, която носи маймунката.

Тримата вървят през училищния двор. Чува се изпукване на статично електричество в тонколони, после микрофония.

ДИРЕКТОР

(глас в микрофон)

Аа, работят ли тези микрофони?...

Едно, едно... Работят?... Изключени сте! И сте уволнени!...

Ненормалници!... Дайте да пуснем някаква музика тук, да успокоим обстановката.

Чува се превключване и в училищния двор зазвучава истерична оперна ария. Пенев, Мая и Ива спират и поглеждат към сградата на училището. Музиката рязко спира.

ДИРЕКТОР (CONT'D)

(глас в микрофон)

Оставете, това е някаква лудница...

Оставете... Да. И микрофона да изключим...

Настъпва тишина. Тримата се споглеждат и продължават към изхода на двора. Там ги чака Камен.

*

Той е несигурен как да се отнася към Пенев. Гледа го малко накриво, но от друга страна вижда, че сестрите вървят рамо до рамо с него. Ива прегръща Камен и двамата остават така да си казват дума. Камен я гали по косата.

*

без

*

Пенев прави на Мая знак да го хване под ръка. Тя лекичко усмихва, хваща го и двамата тръгват по улицата.

се

Зад гърба им се появяват дядо Коледа и Андрей, които поглеждат към Мая. Зазвучава тяхната песничка. Мая я чува и се спира. Обръща се. Погледите на Мая и Андрей се срещат. Той ѝ прави физиономия, тя му отвръща с подобна смешна гримаса. Ива, която все така е прегърнала Камен мисли, че физиономията е насочена към нея и се изплезва на сестра си.

Мая се усмихва и плаче едновременно. Андрей и дядо Коледа се

споглеждат. Тя прави крачка към тях, но те тръгват в обратната посока. Мая се спира и ги изпраща с поглед, а Пенев я чака търпеливо на няколко крачки зад нея.

Преди да се изгубят зад ъгъла Андрей ѝ помахва за последно. Мая му прави една последна смешна физиономия.

КРАЙ

*

*